

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 510/ນຍ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26.07.2021

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
2021-2030

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 43/ສພຊ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 2178/ຮສສ, ວັນທີ 18 ມິຖຸນາ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 2021-2030 ຕາມການ
ເຫັນດີ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ພຶດສະພາ 2021 ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ຢ່າງເປັນ
ທາງການແລ້ວ.

ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
ສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການ
ຮ່ວມມື ແລະ ຜ່ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ພັນຄຳ ວິພາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ຍຸດທະສາດ
ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
2021 - 2030

ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານແລະສະໜັບສະໜູນການສັງຄົມ

ສິງຫາ 2021

ໃສ່ດຳລັດ

ສາລະບານ

ສາລະບານ.....	I
ຄຳນຳ.....	IV
ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ	V
ການອະທິບາຍຄຳສັບ	VI
ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄວາມໝາຍ.....	VIII
I. ພາກສະເໜີ.....	10
1.1. ສະພາບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ	10
1.2. ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນ ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.....	11
1.3. ຂອບເຂດຂອງຍຸດທະສາດ	12
1.4. ຂັ້ນຕອນການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	13
II. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ	14
2.1. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບສາກົນ	14
2.2. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນພາກພື້ນ	16
2.3. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ.....	18
2.3.1. ສະພາບໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ.....	18
2.3.2. ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	21
2.3.3. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ	23
2.3.4. ບັນດາແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.....	25
2.3.5. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.....	25
2.3.6. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້.....	28
III. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.....	32
3.1. ວິໄສທັດ.....	32
3.2. ຫຼັກການລວມ	32

3.3. ເປົ້າໝາຍລວມ.....	32
3.4. ຍຸດທະສາດ.....	32
3.4.1. ຍຸດທະສາດທີ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.....	32
3.4.2. ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ.....	35
3.4.3. ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຝຶ້ນຝຸ້ງໄພພິບັດຕ່າງໆ... ..	35
3.4.4. ຍຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຝຶ້ນຝຸ້ງໄພພິບັດ.....	36
3.4.5. ຍຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	36
3.4.6. ຍຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ	37
3.4.7. ຍຸດທະສາດທີ 7: ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.....	37
VI. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	38
4.1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.....	38
4.2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	39
4.3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.....	39
4.4. ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	40
4.5. ການທົບທວນ, ການລາຍງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.....	41
4.5.1. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ປີ 2021 ຫາ 2030.....	42
4.5.2. ການທົບທວນກາງໄລຍະໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຈະສຳເລັດ ພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025.....	42
4.5.3. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຈະສຳເລັດພາຍ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2030.....	43
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ຂົງເຂດຈຸດສຸມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບການວາງແຜນຂອງລັດຖະບານ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2030 ພາຍໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ	44

ຍຸດທະສາດທີ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄຟຟ້າບັດ.....	44
ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກ ເສີນ.....	59
ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຝຶນຝູ້ຫຼັກໄຟຟ້າບັດຕ່າງໆ	62
ຍຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຝຶນຝູ້ຫຼັກໄຟຟ້າບັດ.	64
ຍຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ຢູ່ ລະດັບ ຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.....	70
ຍຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ	74
ຍຸດທະສາດທີ 7: ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ.....	77
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	80

ຄຳນຳ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼັກການ ຂອງສາກົນໃນດ້ານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍສະເພາະ ຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 2015-2030. ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນການສ້າງຍຸດທະສາດ ແມ່ນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ປະກອບມີ ກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ວິຊາການ ໂດຍໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ປະເມີນດ້ວຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິໄຈແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈັດກອງປະຊຸມຄະນະວິຊາການຮ່ວມກັນຫຼາຍຄັ້ງ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງ ການຈັດກອງປະຊຸມລະດັບແນວຄວາມຄິດກັບຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ຕໍ່ກັບຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສະບັບນີ້.

ຜ່ອມນີ້ ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີຜ່ານ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ. ສະນັ້ນ, ທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ແລະ ເນື້ອໃນ ຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມເໝາະສົມຕາມແບບສະບັບຂອງ ສປປ ລາວ, ເຊິ່ງ ມີເນື້ອໃນທີ່ຊັດເຈນ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ທັງສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຮອດປີ 2030, 7 ຍຸດທະສາດທີ່ສຳຄັນ ແລະ 12 ຈຸດປະສົງ, ໃນແຕ່ລະຈຸດປະສົງ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດບັນດາໜ້າວຽກຈຸດສຸມທີ່ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດໃນໄລຍະ 2021-2030.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມພະຍາຍາມ, ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການຍົກສູງພາລະບົດບາດ ແລະ ພັນທະໃນການສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຊື່ອມສານກັບບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ສິນທິສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນອະນາຄົດ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ຮອງປະທານ ຜູ້ປະຈຳການ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ

ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມ ຕາງໜ້າ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ກໍ່ຄື ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງຈິງໃຈມາຍັງບັນດາທ່ານ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ ທີ່ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າມາຈາກ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຄື: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ , ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ອົງການກາແດງລາວ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຄະນະວິຊາການຈາກກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໜ້າປະກອບສ່ວນ ທັງສະຕິປັນຍາ ແລະ ເວລາ ເຮັດໃຫ້ຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ.

ພິເສດ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ທ່ານ ນາງ ທາກາໂກ ໂມຣິຕະ ທີ່ປຶກສາອາວຸໂສ/ຫົວໜ້າຫ້ອງການປະຈຳສຳນັກງານທີ່ປຶກສາ ADB, ທ່ານ ສະຕີເວັນ ໂກນຟິນ ຊ່ຽວຊານດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ທ່ານ ນາງ ປອ. ມາຣີ ຟິຄາທ ທີ່ປຶກສາດ້ານການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ, ທ່ານ ປອ. ສຸກລາຕີ ສີຊາເນດ ທີ່ປຶກສາຄົນລາວ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ງົບປະມານ ໃນການດຳເນີນຄົ້ນຄວ້າ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສະບັບນີ້.

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມຕາງໜ້າຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ກໍ່ຄືລັດຖະບານ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງອົງການ ສປຊ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ປະຈຳບາງກອກ ປະເທດໄທ (UNDRR) ແລະ ບັນດາອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, ບັນດາອົງການຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການທາງສັງຄົມອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະກອບສ່ວນດ້ານແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນຮ່າງເນື້ອໃນຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້.

ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນໃນສັງຄົມ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ.

ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການ, ປາກົດການ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພາຍຸ, ໄພໜາວ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ສັດຕູພືດ, ແລະ ພະຍາດລະບາດ.

ໄພພິບັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໝາຍເຖິງ ເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເນື່ອງຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ອັກຄີໄຟ, ໄຟໄໝ້ລາມປ່າ, ຜຸ່ນລະອອງ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສານເຄມີຮົ່ວໄຫຼ, ລະເບີດຕົກຄ້າງທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ແລະ ອຸບປະຕິໄຟ.

ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງເຫດການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຈາກທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ.

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນທຸກເຫດການທີ່ຈະເກີດຈາກ ທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມຍຸດທະສາດ, ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິສາວະກຳກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ສັງຄົມ.

ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ການປ້ອງກັນໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດແຜນການ, ມາດຕະການເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.

ຄວາມທົນທານ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການຕ້ານທານ, ຮັບມື ແລະ ການຟື້ນຟູຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິໂດຍໄວຈາກໄພພິບັດ.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ການຕີລາຄາລະດັບຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມເສຍຫາຍ, ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ, ໄພພິບັດທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະນຳຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການກະກຽມ, ສ້າງແຜນການ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການ ໃນການສະກັດກັ້ນ, ຕອບໂຕ້ກັບເຫດການໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ ດ້ວຍການເຝົ້າລະວັງ, ແຈ້ງເຕືອນໄພ, ຄຸ້ມຄອງບັນຊາ, ສັ່ງການ, ຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ລະບົບສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ

ຊ່ວຍເຫຼືອ, ການບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ, ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານ ທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ, ການແພດ, ການນຳໃຊ້ກຳລັງທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ພົນລະເຮືອນ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ການສື່ສານ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ, ການຮ່ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມຂອບການຮ່ວມມືຂອງລັດຖະບານ.

ການຄວບຄຸມໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ການຈຳກັດໄຟຟ້າທີ່ພວມເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ.

ການຝຶກຝົນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໝາຍເຖິງ ການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າ ແລະ ການບຸລະນະສ້ອມແປງ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ/ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄຟຟ້າ ໃຫ້ຄືນສຸຂະພາບປົກກະຕິ ຫຼື ດີກວ່າເກົ່າ.

ການສ້າງ ຫຼື ກໍ່ສ້າງໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວັດຖຸກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ປະກອບເຂົ້າກັນເຮັດໃຫ້ມີສິ່ງປຸກສ້າງ ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຕອນດິນເປົ່າຫວ່າງ ຫຼື ໃນຕອນດິນທີ່ມີການທັບມ້າງສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຖືກທຳລາຍເສຍຫາຍຈາກໄຟຟ້າ.

ການສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນງານໃນໄລຍະການຝຶກຝົນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ຫຼັງໄຟຟ້າ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດ ຂອງປະເທດ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ວຍວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າແບບປະສົມປະສານ ເຂົ້າໃນການຝຶກຝົນບົດພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ສັງຄົມ, ການຝຶກຝົນຊີວິດການເປັນຢູ່, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພໃນອານາຄົດ.

ການສ້ອມແປງ ໝາຍເຖິງ ການປັບປຸງ, ດັດແປງ, ປ່ຽນແປງຮູບຊົງພາຍນອກ, ແກ້ໄຂສ່ວນທີ່ເປ່ເຜ, ຊຸດ-ໂຊມ ແລະ ທັບມ້າງ ບາງສ່ວນຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ.

ການບຸລະນະ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສ້ອມແປງ, ຮັກສາຮູບແບບ, ລວດລາຍ ແລະ ລາຍລະອຽດເດີມຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ ໂດຍມີການຕໍ່ເຕີມ ແລະ ເສີມສ່ວນດັ້ງເດີມທີ່ຂາດຫາຍໄປໃຫ້ສົມບູນ.

ມະນຸດສະທຳ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເມດຕາ ສົງສານຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ.

ວຽກງານມະນຸດສະທຳ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ເຄົາລົບສິດຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ ລວມທັງ ການສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາຄວາມຍືນຍົງຂອງມະນຸດ.

ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ຊີວິດ, ຈິດໃຈ ແລະ ຊັບສິ່ງຂອງ ຈາກໄຟຟ້າທີ່ທຳອິດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.

ການປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄວາມໝາຍ

AADMER	ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ເຫດສຸກເສີນ
ADB	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
ASEAN	ສະມາຄົມປະຊາຊາດແຫ່ງອາຊຽນຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້
CDMC	ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດຂັ້ນສູນກາງ
CEDAW	ສັນຍາສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ
CRPD	ສັນຍາສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດຂອງຄົນພິການ
DM	ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ
DM Law	ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ
DRM	ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ
DRR	ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ
GBV	ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ
Lao-Di	ລະບົບຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ຂອງລາວ
LWU	ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ
MAF	ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້
MEM	ກະຊວງຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
MICT	ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ
MLSW	ກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ
MOD	ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ
MOES	ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
MOF	ກະຊວງການເງິນ
MOH	ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
MOHA	ກະຊວງພາຍໃນ
MOIC	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ
MONRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ
MPI	ກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ
MPS	ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ
MPWT	ກະຊວງໂຍທາທິການແລະຂົນສົ່ງ

MST	ກະຊວງວິທະຍາສາດແລະເຕັກໂນໂລຊີ
NSDRR	ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ
NSEDP	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
SDGs	ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ
SFDRR	ຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ
SOPs	ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ
TWG	ຄະນະວິຊາການ
WHO	ອົງການອະນາໄມໂລກ
UXO	ລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ

I. ພາກສະເໜີ

1.1. ສະພາບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ, ພູມສັນຖານມີລັກສະນະພິເສດແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະພາກ, ປະມານສອງສ່ວນສາມຂອງປະເທດເປັນພູເຂົາ, ເປັນປະເທດທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນອາກາດເຂດຮ້ອນ, ມີ 2 ລະດູ ຄື: ລະດູແລ້ງ ຈະເລີ່ມແຕ່ ກາງເດືອນຕຸລາ ຫາ ກາງເດືອນພຶດສະພາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນກະແສລົມມໍລະສຸມຕາເວັນອອກ-ສຽງເໜືອພັດປົກຄຸມ ໃນເດືອນຕຸລາ ຫາ ເດືອນກຸມພາເປັນສ່ວນຫຼາຍ. ສະພາບອາກາດໂດຍທົ່ວໄປຢູ່ໃນລັກສະນະເຢັນຫາໜາວເຢັນ ໃນເດືອນພະຈິກ ຫາ ເດືອນມັງກອນ. ໃນຊ່ວງເດືອນ ມີນາ ຫາ ເດືອນ ພຶດສະພາ ສະພາບອາກາດຢູ່ໃນລັກສະນະ ຮ້ອນ ຫາ ຮ້ອນອົບເອົ້າ. ລະດູຝົນ ຈະເລີ່ມແຕ່ ກາງເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ກາງເດືອນ ຕຸລາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນກະແສລົມມໍລະສຸມຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ ຈາກມະຫາສະມຸດອິນເດຍ ແລະ ອ່າວໄທ ພັດປົກຄຸມ ໄດ້ນຳເອົາຄວາມຊຸ່ມຊື່ນສູງເຂົ້າສູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ໃນລະຫວ່າງ ເດືອນກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນກັນຍາ ຈະມີຝົນຕົກຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ໃນເດືອນສິງຫາ ຈະມີຝົນຕົກຖີ່ຫຼາຍ, ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍປະຈຳປີ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນ 1.900 ຫາ 3.500 ມິນລິແມັດ ແລະ ສະພາບອາກາດສວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນລັກສະນະຮ້ອນຫາຮ້ອນອົບເອົ້າ.

ຍ້ອນສະພາບທີ່ຕັ້ງຂອງພູມສັນຖານ ແລະ ສະພາບພູມອາກາດຂອງປະເທດ, ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຕໍ່ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ - ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ລົມພາຍຸ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ພະຍາດລະບາດ, ອື່ນໆ, ເປັນປະເທດທີ່ຍັງອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳເປັນຫຼັກ, ຄວາມສາມາດໃນການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ການຝຶນຝູ້ຫຼັງໄພພິບັດ ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ສ່ວນໜຶ່ງກໍຍ້ອນວ່າຍັງເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຍັງເປັນບັດໃຈສ່ຽງໃຫ້ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພທຳມະຊາດຫຼາຍຂຶ້ນ, ລະດັບນ້ຳຝົນ ແລະ ອຸນຫະພູມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ລະບົບອຸທິກກະສາດຂອງແມ່ນ້ຳຂອງປ່ຽນແປງ, ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ ກໍຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຊັ້ນກັນ.

ຂໍ້ມູນບົດລາຍງານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບຊາດປີ 2010ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນສະພາບຜົນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເຂດທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ - ນ້ຳຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ພາຍຸ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

+ **ຜົນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ:** ມີ 8 ສາຍນ້ຳທີ່ເປັນຜົນທີ່ສ່ຽງຕໍ່ການເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ ຄື: ນ້ຳອູ, ນ້ຳງື່ມ, ນ້ຳງຽບ, ນ້ຳຊັນ, ເຊບັ້ງໄຟ, ເຊບັ້ງຫຽງ, ເຊໂດນ ແລະ ເຊກອງ, ໃນນີ້ ຈາກຜົນຂອງການປະເມີນຂໍ້ມູນໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີຫຼາຍເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຄມນ້ຳທັງ 8 ສາຍນີ້ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະເກີດນ້ຳຖ້ວມດ້ວຍລະດັບເລິກຂອງນ້ຳ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມແຕກຕ່າງກັນ. ຄາດຄະເນປະຊາກອນທີ່ຢູ່ຜືນທີ່ສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມທັງ 8 ອ່າງແມ່ນ້ຳທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ຫຼື ທີ່ຍັງຕ້ອງເຝິກຝາຜູ້ອື່ນ ມີຈຳນວນທັງໝົດປະມານ 115.322 ຄົນ ທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມ, ໃນນີ້ປະມານ 77% ແມ່ນນອນຢູ່ໃນເຂດນ້ຳຖ້ວມທີ່ມີລະດັບຄວາມເລິກຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ເທົ່າກັບ 2 ແມັດ. ນອກຈາກນີ້ ບັນດາໂຄງລ່າງຜືນຖານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ລວມມີ: ດ້ານເຄຫາສະຖານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນ, ດ້ານກະສິກຳ, ໂຮງໝໍ/ຄລີນິກ(ສຸກສາລາ), ໂຮງຮຽນ, ແຫຼ່ງນ້ຳກິນ ນ້ຳໃຊ້ ແລະ ອື່ນໆ.

+ **ຜືນທີ່ຄວາມສຽງຈາກລົມພາຍຸ:** ໃນນີ້ ລວມມີ ພາຍຸໃຕ້ຝຸ່ນ ຫຼື ໄຊໂຄລນ, ພາຍຸເຂດຮ້ອນ ຊຶ່ງລັກສະນະຂອງພາຍຸດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີລົມແຮງ ແລະ ຝົນຕົກໜັກ ພ້ອມທັງມີລູກໝາກເຫັບ ອາດສ້າງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສເຮືອນຊານຂອງປະຊາຊົນ, ຕົກອາຄານຂອງລັດ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຜືນທີ່ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ອື່ນໆ, ຄາດຄະເນຈຳນວນປະຊາກອນທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກລົມພາຍຸດັ່ງກ່າວ ໃນນີ້ ມີປະມານ 67,96% ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພາຍຸເຂດຮ້ອນໃນຄວາມແຮງຂອງລົມ 63,17 ກລມ/ຊມ; ປະມານ 28,45% ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມກົດດັນອາກາດຕໍ່າເຂດຮ້ອນ ໃນຄວາມແຮງລະຫວ່າງ 0-62 ກລມ/ຊມ; ປະມານ 3,53% ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພາຍຸປະເພດ 1 ໃນຄວາມແຮງລະຫວ່າງ 119-153 ກລມ/ຊມ; ແລະ ປະມານ 0,06% ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພາຍຸປະເພດ 2 ໃນຄວາມແຮງລົມລະຫວ່າງ 154-177 ກລມ/ຊມ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນອນຢູ່ເຂດຜືນທີ່ແຂວງຄຳມ່ວນ.

+ **ຜືນທີ່ຄວາມສຽງຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ:** ຜົນກະທົບຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງສ່ວນໃຫຍ່ຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍໂດຍກົງຕໍ່ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານອາຫານ, ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ແຫຼ່ງນໍ້າກິນ, ນໍ້າໃຊ້ ແລະ ສຸຂະອານາໄມ. ຂໍ້ມູນຄວາມສຽງໄພພິບັດລະດັບຊາດ ໄດ້ເຮັດການວິໄຈລະດັບການເກີດຂຶ້ນຂອງໄພແຫ້ງແລ້ງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນຢູ່ຜືນທີ່ຂອງບັນດາແຂວງ ເຊັ່ນ: ລະດັບປານກາງ ແລະ ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລະດູແລ້ງ ລະຫວ່າງ ເດືອນ ຕຸລາ - ມີນາ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ ບໍລິເວນ ແຂວງອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ວຽງຈັນ, ແຂວງຄຳມ່ວນ, ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ;
- ລະດູຝົນ ລະຫວ່າງ ເດືອນ ເມສາ - ກັນຍາ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ ແຂວງຊຽງຂວາງ, ສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ແຂວງໄຊຊຶມບຸນ, ບໍລິເວນໄດ້ຄຽງແຂວງບໍລິຄຳໄຊ, ເຂດດົງເຫງັນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ;
- ຊ່ວງລະດູຝົນ ລະຫວ່າງ ເດືອນ ມິຖຸນາ - ກັນຍາ ອາດຈະເກີດຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງ ຫົວພັນ ແລະ ໄຊຊຶມບຸນ, ແລະ ພາກເໜືອຂອງແຂວງບໍລິຄຳໄຊ, ພາກຕາເວັນອອກຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ແລະ ພາກເໜືອຂອງແຂວງສາລະວັນ;
- ໄລຍະ 1 ປີ ລະຫວ່າງ ເດືອນ ເມສາ - ມີນາ ອາດຈະເກີດຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ບໍລິເວນໄກ້ຄຽງ.

1.2. ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນ ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວວ່າ ໄພພິບັດທີ່ເກີດຈາກ ທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜືນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ, ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ໂອກາດທາງທຸລະກິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ. ໃນໄລຍະຫຼາຍກວ່າ 10 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ຈົນເຖິງປະຈຸບັນ, ບັນຫາໄພພິບັດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທຸກໆປີ ແລະ ມີຄວາມຮຸນແຮງເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຊິ່ງສ້າງຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງປະເທດ, ເປັນຕົ້ນ - ເຫດການໄພພິບັດນໍ້າຖ້ວມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2018 ທີ່ຜ່ານມາ ຖືວ່າເປັນຄັ້ງປະຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ໜັກໜ່ວງ. ເຫດການດັ່ງກ່າວແມ່ນມີ

ສາເຫດມາຈາກ ທັງທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຕ້ອງເສຍຊີວິດ ແລະ ສູນຫາຍເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຄິດເປັນມູນຄ່າເສຍຫາຍ ຄາດຄະເນແມ່ນ 3.166,9 ຕື້ກີບ (ປະມານ 371 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຄາດຄະເນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP). ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດ ຈາກເຊື້ອຈຸລະໂລກສາຍພັນໃໝ່ (Covid-19) ກໍ່ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງດັດປັບຕົວເລກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໃນ ປີ 2020 ລົງ ຈາກ 6,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 3,3 - 3,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ພ້ອມດ້ວຍຄາດໝາຍທາງດ້ານມະຫາພາກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ລັດຖະບານເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຍົກສູງມາດຕະຖານຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ໂອກາດສຳລັບປະຊາຊົນລາວ ໂດຍຜ່ານການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ໂດຍສະເພາະ ການຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມພ້ອມດ້ານຊັບພະຍາກອນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ, ການຄວບຄຸມ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ປີ 2019, ການປ່ຽນແປງຂອບນິຕິກຳ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030 ແມ່ນສຸດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ໄດ້ມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທັງດ້ານ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ, ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອເປັນການເພີ່ມທະວີໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2019, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ - ຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໄລຍະປີ 2015-2030, ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ, ແຜນປະຕິບັດງານສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ໄລຍະປີ 2021-2025, ຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍ ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ, ແລະ ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ປີ 2030 (ເປົ້າໝາຍພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDGs).

1.3. ຂອບເຂດຂອງຍຸດທະສາດ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ປະສານງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຫຼັງໄພພິບັດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະລວມມີ:

- ຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນ, ພ້ອມທັງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ປະຊາຊົນລາວ;

- ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແມ່ນບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໂດຍລັດຖະບານພຽງລຳ-
ຟັງ, ແຕ່ການນຳພາຂອງລັດຖະບານ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ
ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິ-
ບັດ; ແລະ
- ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດ. ຜົນກະ-
ທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງໄພພິບັດຢູ່ໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ໂດຍສະເພາະ ຊຸມຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ
ສອກຫຼີກ, ຊຶ່ງບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ໂດຍຜ່ານກົດຈະກຳການດຳເນີນວຽກງານ ໃນ
ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງລັດຖະບານ, ຕະຫຼອດຮອດ ການຫຼຸດ-
ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແບບຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ (CBDRR).

1.4. ຂັ້ນຕອນການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນ ໂດຍ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ຮສສ) ພາຍ
ໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນທຶນ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ ຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ຊຶ່ງໄດ້ລິເລີ່ມການຄົ້ນ-
ຄວ້າ ມາແຕ່ປີ 2019 ຈົນເຖິງປີ 2020. ບັນດາຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດ ເຂົ້າໃນ
ເນື້ອໃນຮ່າງຍຸດທະສາດ ແມ່ນມາຈາກ ບົດລາຍງານຂໍ້ມູນດ້ານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ໄດ້ເຮັດການສຶກສາໃນປີ
2010, 2012, ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຜູ້ຫຼັງໄພພິບັດ ປີ 2018, ຂໍ້ມູນໄພພິບັດໃນຖານຂໍ້ມູນ
ໄພພິບັດ Lao-Di, ເອກະສານນິຕິກຳກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ - ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ໄດ້ຖືກ
ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ໃນປີ 2019.

ການດຳເນີນຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ດຳເນີນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມຄົ້ນ-
ຄວ້າໃນຂັ້ນວິຊາການທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ຈັດກອງປະຊຸມລະດັມແນວຄວາມຄິດແບບເປີດກວ້າງກັບຫຼາຍພາກສ່ວນຢູ່ຂັ້ນ
ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມລະດັມແນວຄວາມຄິດຕໍ່ຮ່າງຍຸດທະສາດ ຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມ
ງານສາກົນ ຜ່ານກອງປະຊຸມທາງໄກ (Video Conference). ພ້ອມກັນນີ້ ຍັງໄດ້ຈັດສົ່ງສະບັບຮ່າງທີ່ໄດ້ປັບປຸງ
ຈາກບັນດາຄຳເຫັນ ທັງຢູ່ສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວ-
ຂ້ອງມີຄຳເຫັນ.

ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມແບບໂຄງສ້າງຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງປະກອບມີ 4
ພາກ ຄື: ພາກທີ I ພາກສະເໜີ; ພາກທີ II ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ
ແລະ ສປປ ລາວ; ພາກທີ III ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ພາກທີ IV ມາດຕະການ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

II. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ

2.1. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບສາກົນ

ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດໃນທົດສະຫວັດທີ່ຜ່ານມາສັງເກດເຫັນວ່າ ທ່າອ່ຽງຂອງການເກີດໄພພິບັດໄດ້ມີຄວາມຖີ່ ແລະ ຮຸນແຮງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພູໄຟລະເບີດ, ດິນເຈື່ອນ, ອື່ນໆ ອັນໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສະເພາະ ໃນປີ 2019 ຢູ່ຂົງເຂດ ອາຊີ-ປາຊີຟິກ ໄດ້ມີເຫດການໄພພິບັດ ສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນຈຳນວນ 115 ຄັ້ງ ຢູ່ໃນ 31 ປະເທດ ໃນນີ້ ມີທັງເຫດການໄພນໍ້າຖ້ວມ, ລົມພາຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້ປ່າ, ພູໄຟລະເບີດ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັງໝົດຫຼາຍກວ່າ 54,9 ລ້ານຄົນ, ເສຍຊີວິດ 5.338 ຄົນ.¹

ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງໄພພິບັດດັ່ງກ່າວ, ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໄດ້ຖືເປັນບັນຫາສຳຄັນ ແລະ ເປັນບຸລິມະສິດຫຼັກ ໃນເວທີລະດັບໂລກ ແລະ ລະດັບພາກພື້ນ ເພື່ອຮ່ວມກັນຊອກຫາທາງຊ່ອງທາງ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ເປັນລະບົບ, ໃນນີ້ ໄດ້ຮ່ວມກັນຮັບຮອງເອົາສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງທາງດິນຟ້າອາກາດ ໃນກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ອົງການສະຫະປະຊາດ ຄັ້ງທີ 70 ທີ່ ນິວຢອກ ປີ 2015; ແລະ ການຮັບຮອງເອົາ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນກອງປະຊຸມໂລກ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຄັ້ງທີ 3 ໃນປີ 2015 ທີ່ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ເຊິ່ງຂອບແຜນວຽກດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເປັນທິດທາງ ແລະ ປ່ອນອົງອັນສຳຄັນ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໄປຄຽງຄູ່ກັບຍຸດທະສາດການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDG) ຈົນຮອດປີ 2030.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ບຸລິມະສິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (SFDRR), ໃນນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ການຮັບຮອງເອົາເປົ້າໝາຍການປ້ອງກັນການສ້າງຄວາມສ່ຽງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ ສປປ ລາວ ກຳລັງປະຊຸມ, ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ດ້ານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນ ເພື່ອກຳນົດຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ, ການເງິນ ແລະ ການບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (ບຸລິມະສິດທີ 1).
- ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຊຶ່ງລວມເອົາ ການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງຂະແໜງການທັງໝົດ ແລະ ການກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຂະແໜງການ (ບຸລິມະສິດທີ 2).

- ການລົງທຶນໃສ່ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານ ໂດຍການຈັດສັນຊັບ-ພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ທຸກຂັ້ນຂອງການບໍລິຫານ ແລະ ໃນຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ (ບຸລິມະສິດທີ 3).
- ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການກຽມພ້ອມ ເພື່ອຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ “ສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ” ໃນການຟື້ນຟູ, ການບຸລະນະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ທີ່ລວມເອົາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນບາດກ້າວທັງໝົດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ປະເທດ ມີຄວາມສາມາດຮັບມືກັບໄພພິບັດທີ່ດີກວ່າເກົ່າ (ບຸລິມະສິດທີ 4).

ນອກຈາກຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai Framework) ແລ້ວ, ວິທີການແຫ່ງຊາດແບບກວ້າງຂວາງສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ຍັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສາກົນທີ່ສໍາຄັນອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ສັນຍາປາຣີ ປີ 2015 ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ² ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs) ຊຶ່ງເປັນວາລະການພັດທະນາ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປີ 2030.³ ສັນຍາສາກົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເນັ້ນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນການສ້າງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງໃນການພັດທະນາຕົວເມືອງ,⁴ ຈັດສັນງົບປະມານສໍາລັບການພັດທະນາ⁵ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາ ທີ່ນໍາໄປສູ່ການສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ⁶.

17 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDG ຂອງສາກົນ ໄດ້ກໍານົດສິ່ງທ້າທາຍທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ທັງໝົດມີການພົວພັນກັນ, ແຕ່ວ່າ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ 9 ເປົ້າໝາຍ ຂອງ SDG ດັ່ງກ່າວ ພ້ອມກັບ ອີກໜຶ່ງເປົ້າໝາຍ ຄື: ເປົ້າໝາຍທີ 18: ຊີວິດປອດໄພຈາກລະບົດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ SDG ສະເພາະ ຂອງ ສປປ ລາວ, ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 1: 10 ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດ ສໍາລັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

SDG No.	ເປົ້າໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ
1	ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນທຸກຮູບແບບໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ
2	ລົບລ້າງຄວາມອຶດຫິວ, ບັນລຸການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ປັບປຸງດ້ານໂພສະນາການ ແລະ ສິ່ງເສີມກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ
3	ຮັບປະກັນການມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ສິ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີສໍາລັບທຸກຄົນ, ທຸກເກນອາຍຸ
4	ຮັບປະກັນການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສິ່ງເສີມກາລະໂອກາດການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສໍາລັບໝົດທຸກຄົນ
5	ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທຸກຄົນ

SDG No. ເປົ້າໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ	
6	ຮັບປະກັນການມີນ້ຳສະອາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳແບບຍືນຍົງ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມສຳລັບທຸກຄົນ
9	ສ້າງຜືນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໝັ້ນຄົງທຶນທານ, ສົ່ງເສີມການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສົ່ງເສີມການປະດິດສ້າງ
11	ສ້າງຕົວເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ປອດໄພ, ໝັ້ນຄົງທຶນທານ ແລະ ຍືນຍົງ
13	ກຳນົດມາດຕະການອັນຮີບດ່ວນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຮັບມືຜົນກະທົບຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວ
18	ຊີວິດປອດໄພຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ສັນຍາປາຣີ, ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຮ່ວມມືສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ແມ່ນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນ ຂອງເປົ້າໝາຍ, ມາດຕະຖານ, ຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ. ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງເຫຼົ່ານີ້ ສະໜັບສະໜູນບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ໃນການຊອກຫາຊ່ອງທາງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ເພື່ອສ້າງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

2.2. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນພາກພື້ນ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER), ເຊິ່ງເປັນສັນຍາການຮ່ວມມືພາກພື້ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ໄດ້ສ້າງຜືນຖານໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ, ການປະສານງານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການລະດົມຊັບພະຍາກອນໃນທຸກດ້ານ ຂອງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.

ຍຸດທະສາດນີ້ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 5 ບຸລິມະສິດ ຂອງແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ປີ 2021-2025, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍ ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຫຼື AMMDM ຄັ້ງທີ 8 ໃນວັນທີ 27 ພະຈິກ 2020. ວິໄສທັດ ຂອງແຜນງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແມ່ນເພື່ອ "ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທຶນທານຕໍ່ໄພພິບັດ, ມີການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ມີການແບ່ງປັນຄວາມຜຸກພັນຮ່ວມກັນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບດ້ານລົບຂອງໄພພິບັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ". ແລະ ພາລະກິດຂອງແຜນງານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອ

“ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມອາດສາມາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ການເສີມຂະຫຍາຍແນວຄິດປະດິດສ້າງໃໝ່, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ, ການຮ່ວມມືໃໝ່ ແລະ ການປະສານງານທີ່ເຂັ້ມແຂງລະຫວ່າງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ”.⁷

5 ແຜນງານບຸລິມະສິດ ແລະ ບຸລິມະສິດຍ່ອຍ ຂອງແຜນງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຕິດຕາມ (ລວມມີ: ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ແລະ ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງ),
2. ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ (ລວມມີ: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRR) ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (CCA), ຕົວເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງມະນຸດ ທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານ, ເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ແຂງແຮງທົນທານ, ກຸ່ມຄົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື CBDRM, ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ),
3. ການກຽມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ (ລວມມີ: ການວາງແຜນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງເຄື່ອງມືສໍາລັບການກຽມພ້ອມໃນພາກພື້ນ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປະສານງານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດເພື່ອປະສິດທິຜົນຂອງການຕອບໂຕ້ຂອງພາກພື້ນ),
4. ການຝຶນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານ (ບັນດາແຜນງານການຝຶນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານກ່ອນເກີດໄພພິບັດ ແລະ ການກຽມພ້ອມໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຝຶນຜູ້ຂອງພາກພື້ນ ສໍາລັບໄພພິບັດຂະໜາດໃຫຍ່), ແລະ
5. ການເປັນຜູ້ນໍາ (ການບໍລິຫານຄວາມຮູ້ສໍາລັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານໃນພາກພື້ນ, ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃນພາກພື້ນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນຜູ້ນໍາລະດັບໂລກໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ).

ຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານບຸລິມະສິດ ແລະ ບຸລິມະສິດຍ່ອຍ ປະກອບມີ 6 ອົງປະກອບ ແລະ ແຮງຂັບເຄື່ອນ ເຊັ່ນ: (i) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ຂອງ AADMER; (ii) ຍຸດທະສາດການຮ່ວມມື; (iii) ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ; (iv) ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການເຊື່ອມສານ; (v) ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ຢ່າງເປັນລະບົບ; ແລະ (vi) ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານດ້ານເທັກໂນໂລຊີ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ແຜນງານນີ້ ຍັງໄດ້ລວມເອົາບັນດາຂໍ້ກຳນົດຫຼັກ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ເອກະສານທີ່ສໍາຄັນຂອງອາຊຽນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ວິໄສທັດອາຊຽນ 2025 ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ; ຖະແຫຼງການອາຊຽນກ່ຽວກັບ ໜຶ່ງອາຊຽນ ໜຶ່ງການຕອບໂຕ້; ແຜນການເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ອາຊຽນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສໍາລັບປີ 2025 ແລະ ຕໍ່ໄປ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງອື່ນໆໃນພາກພື້ນ. ແຜນງານດັ່ງກ່າວຍັງ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງ

ສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າປັດ 2015-2030, ສັນຍາປາຣີ “ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວາລະ 2030 ໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ.

2.3. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າປັດຢູ່ ສປປ ລາວ

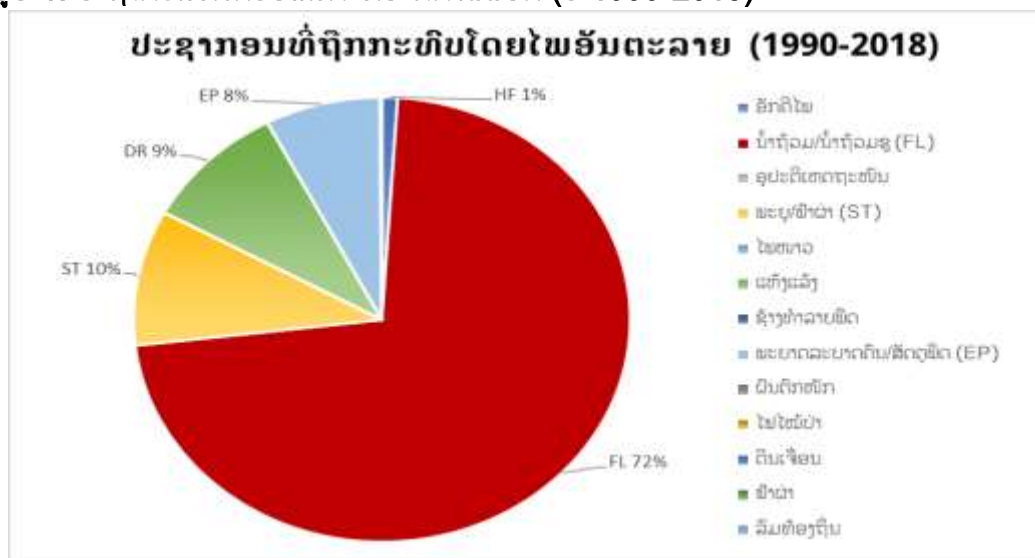
2.3.1. ສະພາບໄຟຟ້າປັດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກໍ່ຕົ້ນປະຈຸບັນ, ສປປ ລາວ ໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມສູນເສຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກໄຟຟ້າປັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບອາກາດ ແລະ ຜູກພາບທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໄຟນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ລົມພາຍຸລະດູຮ້ອນ ແລະ ພາຍຸໄຊໂຄລນ, ລວມທັງ ພະຍາດລະບາດ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ພື້ນທີ່ດິນສ່ວນຫຼາຍກໍ່ມີລະບົດບໍ່ທັນແຕກຝັງຢູ່ຫຼາຍ. ນັບແຕ່ປີ 1970 ເຖິງ ປີ 2010, ໄດ້ມີເຫດການໄຟທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນເກີດຂຶ້ນ 33 ຄັ້ງ (ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄຟແຫ້ງແລ້ງ) ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນເກືອບ 9 ລ້ານຄົນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທາງເສດຖະກິດ ຫຼາຍກວ່າ 400 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ຖືວ່າຍັງເປັນໄຟທຳມະຊາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ຂອງ ປະເທດ ໂດຍມີແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາຂອງແມ່ນ້ຳຂອງເປັນແຫຼ່ງຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດໄຟນ້ຳຖ້ວມເລື້ອຍໆ. ການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລະບົບອຸທິກກະສາດ ຂອງແມ່ນ້ຳຂອງຍິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກການຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳຈາກເຂື່ອນເລົ່ານີ້, ພ້ອມນີ້ ຖ້າບໍ່ມີການບໍລິຫານຈັດການນ້ຳທີ່ດີ ກໍ່ຍິ່ງເພີ່ມຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະເກີດໄຟນ້ຳຖ້ວມຈາກໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ສປປ ລາວ ໄດ້ປະສົບບັນຫາໄຟຟ້າປັດນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ຈຳນວນຫຼາຍຄັ້ງ ໃນນີ້ ລວມມີ ເຫດການນ້ຳຖ້ວມທີ່ສາເຫດມາຈາກພາຍຸໃຕ້ຝຸ່ນເກດສະໜາ ໃນປີ 2009 ແລະ ພາຍຸໄຮມາ-ນົກເຕັນ ໃນປີ 2011 ເຊິ່ງທັງສອງເຫດການໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມສູນເສຍ ເປັນມູນຄ່າ 248 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ໃນປີ 2013 ກໍ່ໄດ້ເກີດໄຟນ້ຳຖ້ວມຮຸນແຮງ ເຊິ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍ ຫຼາຍກວ່າ 270 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ໄຟຟ້າປັດນ້ຳຖ້ວມທີ່ພື້ນເດັ່ນເກີດຂຶ້ນໄລຍະນີ້ ຍັງມີແມ່ນເຫດການໄຟຟ້າປັດນ້ຳຖ້ວມທີ່ເກີດຈາກພາຍຸຊົນຕິນ (Son-Tinh) ແລະ ຄູກັນນ້ຳເຂື່ອນໄຟຟ້າເຊປຽນ-ເຊນ້ຳນ້ອຍແຕກຢູ່ແຂວງອັດຕະປື ປີ 2018, ພາຍຸເບບິນກາ (Bebinca) ແລະ ໄຟນ້ຳຖ້ວມທີ່ຮຸນແຮງ ໃນປີ 2019 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ໃນນີ້, ສະເພາະແຕ່ປີ 2018 ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍລວມຈາກໄຟນ້ຳຖ້ວມ ຄາດຄະເນແມ່ນ 3.166,9 ຕື້ກີບ (ປະມານ 371 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການຄາດຄະເນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP). ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດຈາກເຊື້ອຈຸລະໂລກສາຍພັນໃໝ່ (Covid-19) ກໍ່ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງຕັດປັບຕົວເລກການຂະຫຍາຍຂອງເສດຖະກິດ ປີ 2020 ລົງຈາກ 6,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 3,3 - 3,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ພ້ອມດ້ວຍຄາດໝາຍທາງດ້ານມະຫາພາກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ຮູບ 1 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄຟນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາກອນເຖິງ 72 ຫຼື ເກືອບສາມສ່ວນສີ່ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄຟອັນຕະລາຍໃນໄລຍະປີ 1990-2018. ໄຟຟ້າປັດພາຍຸ, ໄຟແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ອັດຕາສ່ວນຂອງປະຊາກອນຈຳນວນ 10 ສ່ວນຮ້ອຍ, 9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ.

ຮູບ 1: ປະຊາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ (ປີ 1999-2018)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງ ຮສສ, ສປປ ລາວ, ປີ 2020, ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ Lao-Di (1990-2018)

ເຫດການໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມປີ 2018 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ, ໄພນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ຂະແໜງການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ລວມມີທັງ ຜົດລົ້ມລຸກ, ການປະມົງ, ລ້ຽງສັດ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊົນລະປະທານ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍຢ່າງຮຸນແຮງ ເຊິ່ງມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 57 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການສູນເສຍລວມທັງໝົດ; ຂະແໜງການຂົນສົ່ງ ປະກອບມີ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ບໍລິການຂົນສົ່ງ ແລະ ອາຄານຂອງລັດຖະບານ ມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 65.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ. ໂດຍລວມແລ້ວ ຂະແໜງການຂອງລັດ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ ໃນດ້ານການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ຂະແໜງການຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ; ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຂະແໜງການເອກະຊົນ ແມ່ນເກີດຈາກລາຍຮັບທີ່ຫຼຸດລົງ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ, ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ, ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ໃຫ້ບໍລິການໃນຂະແໜງການວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ, ກຳມະກອນ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ແມ່ນມີພາລະເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍກົງ ຈາກໄພພິບັດຄັ້ງນີ້ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນຕາຕະລາງ 2.

ຕາຕະລາງ 2: ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ ຈາກເຫດການໄພນ້ຳຖ້ວມ ປີ 2018

ຂະແໜງການ	ຄວາມເສຍຫາຍ (ຕື້ກີບ)	ຄວາມສູນເສຍ (ຕື້ກີບ)	ລວມ (ຕື້ກີບ)
ຂະແໜງການສັງຄົມ:			
ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານ	21,12	0,57	21,69
ການສຶກສາ	18,73	1,68	20,41
ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ໂພຊະນາການ	8,58	3,32	11,89
ວັດທະນາທຳ	10,11	0,25	10,36
ຂະແໜງການຜະລິດ:			

ຂະແໜງການ	ຄວາມເສຍຫາຍ (ຕື້ກີບ)	ຄວາມສູນເສຍ (ຕື້ກີບ)	ລວມ (ຕື້ກີບ)
ກະສິກຳ: ຝືດລົ້ມລູກ, ລ້ຽງ ສັດ, ປ່າໄມ້, ຊົນລະປະທານ	139,80	1.087,60	1.227,30
ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ	0,80	2,99	3,78
ທ່ອງທ່ຽວ	21,87	9,59	31,46
ຂະແໜງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:			
ຂົນສົ່ງ	822,02	785,80	1,607,82
ໄຟຟ້າ	42,20	3,20	45,40
ນ້ຳໃຊ້ ແລະ ສຸຂາພິບານ	50,96	19,02	69,98
ທາງນ້ຳ	116,90		116,90
ລວມ (ຕື້ກີບ)	1.253	1.914,02	3.166,99
ລວມ (ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)	147	224,5	371,5

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານ PDNA 2018

ຮູບ 2 ໄດ້ສັງລວມໄພອັນຕະລາຍທີ່ສຳຄັນ ທີ່ອົງໃສ່ຜົນກະທົບໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼາຍມາດຖານ. ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ສຸດໃນທຸກມາດຖານສຳລັບການປະເມີນຜົນຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ, ລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ (ປະຊາຊົນທີ່ຖືກກະທົບ, ເສຍຊີວິດ, ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ), ເຮືອນຊານ (ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ) ແລະ ການສູນເສຍດ້ານເສດຖະກິດໂດຍລວມ. ພະຍາດລະບາດມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການເສຍຊີວິດ ແລະ ການບາດເຈັບຂອງປະຊາກອນ. ລົມພະຍຸໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທຳລາຍເຮືອນຊານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການສູນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.

ຮູບ 2: ໄພອັນຕະລາຍທີ່ສຳຄັນຂອງ ສປປ ລາວ, ການກຳນົດໂດຍຕົວຊີ້ວັດຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຫຼາຍປະເພດ (1990-2018)

ໄພອັນຕະລາຍ	ການສູນເສຍຊີວິດ	ການບາດເຈັບ	ປະຊາກອນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	ເຮືອນຖືກທຳລາຍ	ເຮືອນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ	ຜົນເສຍຫາຍດ້ານເສດຖະກິດ
ໄພນ້ຳຖ້ວມ						
ໄພແຫ້ງແລ້ງ						
ລົມພະຍຸ						
ພະຍາດລະບາດ						
ໄພໄໝ້ເຮືອນ						
ອຸປະຕິເຫດ						

1	2	3	4
---	---	---	---

ເຄື່ອງໝາຍ: 1 ສີແດງ = ມີຜົນກະທົບສູງ (> 30%). 2 ສີນ້ຳຕານ = ຜົນກະທົບປານກາງ (10-30%). 3 ຄຳ = ຜົນກະທົບຕ່ຳ (5-10%). 4 ສີຝາ = ຜົນກະທົບຕ່ຳທີ່ສຸດ (1-5%). ສີຂາວ = ຜົນກະທົບສູນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງ ຮສສ, ສປປ ລາວ, ປີ 2020, ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ Lao-Di (1990-2018)

2.3.2. ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າປັດ ປີ 2019 ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າປັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນສະໄໝ ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານວ່ອງໄວ, ແລະ ຊັດເຈນ ໂດຍແນໃສ່ເຝົ້າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄຟຟ້າປັດ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ພ້ອມທັງ ພື້ນຟູ, ບຸລະນະ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ຫຼັງໄຟຟ້າປັດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງຊາດ. ດ້ານນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ກໍ່ໄດ້ຖືສຳຄັນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າປັດ ດ້ວຍການວາງຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ, ແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ງົບປະມານ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ລະດົມການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າປັດ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດ 3 ໜ້າວຽກສຳຄັນ ຄື:

- 1) ວຽກງານປ້ອງກັນໄຟຟ້າປັດ ແນໃສ່ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄຟຟ້າປັດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ການກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄຟຟ້າປັດ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການປະກາດການຍົກຍ້າຍ;
- 2) ວຽກງານຄວບຄຸມໄຟຟ້າປັດ ແນໃສ່ຈຳກັດໄຟຟ້າປັດທີ່ພວກມເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ, ການສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ, ການປະກາດເປັນເຂດປະສິບໄຟຟ້າປັດ, ແລະ ການປະກາດຍົກເລີກເຂດປະສິບໄຟຟ້າປັດ;

- 3) ວຽກງານຝຶນຜູ້ຮຽນໄຟຟ້າ ແນໃສ່ການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າ, ແລະ ການບຸລະນະສອມແປງ, ແລະ ກໍ່ສ້າງຝຶນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ/ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄຟຟ້າ ໃຫ້ຄົນສຸສະພາບປົກກະຕິ ຫຼື ດຶກວ່າເກົ່າ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄຟຟ້າ, ການສ້າງແຜນການຝຶນຜູ້ຮຽນໄຟຟ້າ, ການດຳເນີນການຝຶນຜູ້ຮຽນໄຟຟ້າ, ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຫຼັງການຝຶນຜູ້.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກາແດງລາວ ປີ 2017 ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໄຟຟ້າ, ຜູ້ທຸກຍາກຂາດເຂີນ, ປ່ວງພອຍ, ດ້ອຍໂອກາດ, ກຳພ້າ, ກຳພອຍ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ການກູ້ໄຟສຸກເສີນ ແມ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອຮີບດ່ວນ ເພື່ອກອບກູ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກໄຟທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ອຸບປະຕິເຫດທາງຖະໜົນ, ທາງອາກາດ, ທາງນ້ຳ, ອຸທິກກະໄຟ, ອັກຄີໄຟ, ວາຕະໄຟ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ຕຶກຖະຫຼົ່ມ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພະຍາດລະບາດ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ສະບັບປັບປຸງປີ 2017 ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ, ການບຸລະນະຝຶນຜູ້ເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະລິມານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳໃຫ້ຍືນຍົງ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ, ຮັບປະກັນການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ, ທຳມະຊາດ, ພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ພ້ອມນີ້ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດບັນຫາຈາກອ່າງເກັບນ້ຳ ຊຶ່ງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງລາຍງານຢ່າງຮີບດ່ວນໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອມີມາດຕະການແກ້ໄຂ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງເຕືອນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ. ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ລັດຖະບານ ໂດຍແມ່ນ ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຈະໄດ້ປະກາດເຫດສຸກເສີນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ, ຝຶນຜູ້ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ທັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຝົ້າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄຟທຳມະຊາດ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນສັງຄົມ, ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ລະບົບນິເວດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຜັງເມືອງໃນຕົວເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ມີຄວາມ

ທົນທານຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ດ້ວຍການດຳເນີນມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ສັງຄົມສົງເຄາະ ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການບໍລິການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປັນທຳ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

2.3.3. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

1). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ XIII (2016-2020): ລັດຖະບານ ໄດ້ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ, ຊຶ່ງໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍນຳພາປະເທດໃຫ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປາກາງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສ້າງສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມຍຸດຕິດທຳ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສັງຄົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕັ້ງໄວ້, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດທິດທາງໃນການພັດທະນາທີ່ຮັບປະກັນການພັດທະນາສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍຖືການພັດທະນາເສດຖະກິດເປັນໃຈກາງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວລະຫວ່າງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ທັງເປັນເຈົ້າການຮັບມືກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດຢ່າງທັນການ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ໂດຍຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຕາມທິດ 3 ສ້າງ. ບັນດາເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ ເພື່ອກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງກໍ່ສ້າງຄືນສິ່ງທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ. ບັນດາວຽກ ແລະ ຄາດໝາຍຈຸດສຸມທີ່ສຳຄັນ ລວມມີ:

- ບັນດາຄາດໝາຍທີ່ສຳຄັນ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມມີ: ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຕາໜ່າງສະຖານີ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພໃນເຂດອ່າງແມ່ນ້ຳທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ປັບປຸງສະຖານີເຕືອນໄພແຜ່ນດິນໄຫວ; ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະກັດກັ້ນຕົ້ນໄພທຳມະຊາດ (ລະບົບເຕືອນໄພ, ການຕອບໂຕ້, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການຍົກຍ້າຍຄົນ ແລະ ຊັບສິນ, ລະບົບຝື້ນຝູ) ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສ້າງລະບົບການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ ເພື່ອສາມາດຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງປະຊາຊົນໄດ້ທັນເວລາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສ້າງກົນໄກ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ໃນຂົງເຂດການປ່ຽນແປງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂົງເຂດກະສິກຳ, ຂົງເຂດຜະລັງງານ, ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຂົງເຂດສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງດຳເນີນການເຊື່ອມສານວຽກງານການປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນ ຂະແໜງບຸລິມະສິດ (ຂະແໜງກະສິກຳ- ປ່າ- ໄມ້, ນ້ຳ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ); ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນປ້ອງກັນໄພພິບັດ ເພື່ອເປັນກົນໄກການເງິນທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບ ການຮັບມືກັບຜົນກະທົບ, ການສຶກສາການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໝູນໃຊ້ນະວັດຕະກຳໃໝ່ໆ; ສ້າງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້

ໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; ສ້າງຕັ້ງສູນປະສານງານ-ບັນຊາການສຸກເສີນໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບົບ ICT-ສະຖິຕິໄຟຟ້າ.

- ໜ້າວຽກຈຸດສຸມດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ລວມມີ: ສ້າງຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ; ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຮັບມືກັບໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນເຂດຄ້ອຍຊັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄຟຟ້າທຳມະຊາດທີ່ຄາດຄະເນບໍ່ໄດ້; ສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ; ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ; ບົດແນະນຳການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄຟຟ້າ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສະເພາະຂະແໜງ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ນ້ຳ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ.

2). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ໄລຍະແຕ່ປີ 2021-2025 ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍວຽກຈຸດສຸມ ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ໂດຍສຸມໃສ່ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄຟຟ້າຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດວຽກງານຈຸດສຸມ ດັ່ງນີ້:

- ເຊື່ອມສານການປັບຕົວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນອາກາດ ແລະ ໄຟຟ້າທຳມະຊາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນລະບົບ; ສ້າງບົດແນະນຳດ້ານມາດຕະການລະບຽບການໃນການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງເຕືອນໄລ່ວ່າໜ້າຕໍ່ໄພອັດຕະລາຍດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ; ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນຕົ້ນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄຟຟ້າທຳມະຊາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ (ລະບົບເຕືອນໄພ, ປ້ອງກັນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ); ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການພະຍາກອນໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ຢູ່ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍສູນເຕືອນໄລ່ວ່າໜ້າແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງລະບົບເຄືອຂ່າຍຮັບ-ສົ່ງຂໍ້ມູນ, ການພະຍາກອນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນໄລ່ວ່າໜ້າ ກ່ຽວກັບ ໄຟຟ້າທຳມະຊາດອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ; ປັບປຸງຄຸນນະພາບການລາຍງານ, ການອອກຂ່າວແຈ້ງເຕືອນສະພາບອຸນຫະພູມ, ສະພາບອາກາດ, ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ລະດັບນ້ຳຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

- ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄຟຟ້າທຳມະຊາດ ແລະ ໄຟຟ້າທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄຟຟ້າ; ສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດຂອງຄັງແຮ່ຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກແກ່ຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າທຳມະຊາດຢ່າງທັນການ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຍັງຕ້ອງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການແກ້ໄຂຜົນເສຍຫາຍ, ການສູນເສຍ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄຟຟ້າທຳມະຊາດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

2.3.4. ບັນດາແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃຫ້ເປັນລະບົບທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການໃນການຊ່ວຍເຫຼືອສິ່ງເຄາະ ແລະ ແກ້ ຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າຕ່າງໆ.

ແຜນພັດທະນາແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ V ໄລຍະແຕ່ 2021 – 2025 ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ໃນການເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຝຶນຝູ້ຫຼັງໄຟຟ້າ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍໄດ້ກຳນົດວຽກຈຸດສຸມ ຄື: ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຝຶນຝູ້ຫຼັງໄຟຟ້າ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄຟຟ້າ; ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມສູນເສຍຈາກໄຟຟ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ; ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຝຶນຝູ້ໄຟຟ້າ.

ຮ່າງແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ທັນວາ 2020) ໄດ້ກຳນົດຂົງເຂດສຳຄັນ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ສຸມໃສ່ການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມທົນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ - ຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ພັດທະນາຕົວເມືອງ, ສາທາລະນະສຸກ, ແລະ ຂົງເຂດ ພະລັງງານ.

2.3.5. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກໍ່ຄືປະຈຸບັນ ເຫັນວ່າ ປະເທດ ສປປ ລາວ ໄດ້ເກີດໄຟຟ້າທຳມະຊາດຖີ່ຂຶ້ນ, ມີຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສູນເສຍຫຼາຍຂຶ້ນ, ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ ລັດຖະບານ ໄດ້ສຸມໃສ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປ້ອງກັນ, ການກຽມພ້ອມເພື່ອຮັບມື ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄຟຟ້າ ລວມທັງ ການປະຕິບັດແກ້ໄຂຝຶນຝູ້ຜົນກະທົບຫຼັງໄຟຟ້າ. ໃນນີ້, ໄດ້ສຸມໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕົ້ນກຳເນີດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ - ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບເລກທີ 321/ລບ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 631/ລບ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2020, ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 239/ນຍ, ຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ, ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ໄດ້ເຊື່ອມສານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງພາຍໃຕ້ຂອບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ເປັນຕົ້ນ ໃນຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສ້າງແຜນການຕ້ານແລ້ງ ແລະ ຕ້ານຖ້ວມ ໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງແຜນກຽມພ້ອມຮັບມືກັບການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ສັດ; ກົນໄກການຈັດຕັ້ງວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ກໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຖີ່ຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້

ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ; ວຽກງານໂຄສະນາ ປຸກຈິດສຳນຶກແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເຮັດໃຫ້ຮັບຮູ້ໄດ້ຄວາມສຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໄຟຟ້າ ລວມທັງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການກຽມພ້ອມປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ເສຍຫາຍຈາກໄຟຟ້າ; ແຜນການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄຟຟ້າ ກໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງ ໄດ້ຈັດຝຶກຊ່ອມແຜນຕອບໂຕ້ໄຟຟ້າ ທັງຂັ້ນລະດັບຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ; ເຄື່ອງມືການປະເມີນ ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຜູ້ຫຼັງໄຟຟ້າ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາສຳລັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມວິທີການນຳໃຊ້ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ; ວຽກງານພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມ-ແຂງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ປັບປຸງວິທີການ, ກົນໄກ ແລະ ການລາຍງານການພະຍາກອນອາກາດໃຫ້ທັນສະໄໝ, ສ້າງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຊັບພະຍາກອນນໍ້າແຫ່ງຊາດ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່ ສະຖານນິອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ 163 ສະຖານນີ, ສ້າງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງສະຖານນີຕິດຕາມແຜ່ນດິນໄຫວ 15 ແຫ່ງໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງ 2 ແຫ່ງ; ລະບົບການແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຈັດຕັ້ງໂຄງການທົດທອງນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືການສົ່ງຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພທາງໂທລະສັບມືຖື ຜ່ານເຄືອ ຂ່າຍ ລາວໂທລະຄົມ, ລັດວິສາຫະກິດໂທລະຄົມລາວ, UNITEL ແລະ Beeline, ຂໍ້ຄວາມຍັງຖືກສົ່ງຕໍ່ໂດຍໃຊ້ ເຄື່ອງສຽງ ແລະ ເຄື່ອງຂະຫຍາຍສຽງ (ໂທລະໂຄງບ້ານ); ຄວາມພ້ອມດ້ານວຽກງານພາລາທິການ (Logists) ເພື່ອ ຮອງຮັບໄຟຟ້າສຸກເສີນ ກໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ປັບປຸງສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຢູ່ສາງຫຼັກ 17 ຂອງ ກະຊວງ ຣສສ ຄືນໃໝ່ ພ້ອມມີອຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກສາງ ແລະ ຈັດມ້ຽນ-ຄັດແຍກເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ ຢ່າງເປັນລະບົບ , ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງສົງເຄາະ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບ-ຮົມດ້ານວຽກງານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ, ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມອບສາງ ເຕັ້ນເຄື່ອນທີ່ໃຫ້ບັນດາແຂວງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (ເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ) ທັງໝົດຈຳນວນ 8 ດາງ (ແຂວງລະ 1 ດາງ) ຄື: ແຂວງອຸດົມໄຊ, ໄຊຍະບູລີ, ບໍ່ແກ້ວ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ເຊກອງ ແລະ ອັດຕະປື; ໄດ້ສົ່ງເສີມລະບົບການປຸກຝຶດທີ່ທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດ ເພື່ອປັບປຸງການຄ້ຳປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພສະນາການໃນບັນດາຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສຽງສູງຕໍ່ໄຟຟ້າ ເຊິ່ງໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ 6 ແຂວງ ຄື: ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ສາລະວັນ ເພື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນໃນການ ປັບປຸງລະບົບການຜະລິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ, ປັບປຸງເຕັກນິກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ເໝາະສົມ, ເສີມຂະຫຍາຍຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າເຖິງ ຕະຫຼາດໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.⁸

ໃນໄລຍະການແກ້ໄຂຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ລັດຖະບານ ກໍ່ໄດ້ຊີ້ນຳ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມ ຄອງໄຟຟ້າແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ທັນການ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີການດຳລົງຊີວິດທີ່ປອດໄພໃນຊ່ວງໄລຍະສຸກເສີນ; ການນຳພັກ-ລັດ ຂັ້ນສູນ ກາງຫຼາຍທ່ານ ກໍ່ໄດ້ລົງໄປຢ້ຽມຢາມ ໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊີ້ນຳ ພາກສ່ວນທີ່ ຮັບຜິດຊອບ ປະຕິບັດການຊ່ວຍເຫຼືອ ຢູ່ ບັນດາແຂວງທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄຟຟ້າ; ລັດຖະບານ ໄດ້ອອກແຈ້ງການ

ປະກາດເຂດໄຟຟ້າບັດສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍືນດີຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສາກົນ ໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະການ ຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດຂັ້ນສູນກາງ. ພາຍຫຼັງເຫດການໄຟຟ້າບັດລະດັບຊາດ, ລັດຖະບານໄດ້ປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທຳໂດຍໄວ ເປັນຕົ້ນ - ການຊອກຄົ້ນ-ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄຟ, ການແຈກຢາຍເຄື່ອງບັນເທົາທຸກ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການແພດ, ການກໍ່ສ້າງທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ສູນພັກເຊົາ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ກິດຈະກຳການຍົກຍ້າຍ.⁹

ວຽກງານຝຶ້ນຟູຫຼັງໄຟຟ້າບັດ: ລັດຖະບານ ໄດ້ຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດຈຳນວນຫຼາຍພັນຕື້ກີບ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຝຶ້ນຟູຫຼັງໄຟຟ້າບັດ ໂດຍໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ - ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ; ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ (ຂັ້ນແຂວງ) ກໍ່ໄດ້ປະສານຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ຝຶ້ນຟູຮີບດ່ວນຫຼັງໄຟຟ້າບັດ ລວມທັງໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດ້ານຜ່າອາກາດເປັນຈຳນວນຫຼາຍເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າບັດ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກັບເຂົ້າສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນ ກໍ່ໄດ້ຮັບການສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງໃໝ່, ຝຶ້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບຊົນລະປະທານ, ຕຶກອາຄານສະຖານທີ່ຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ແຫຼ່ງນໍ້າກິນ-ນໍ້າໃຊ້, ໄຟຟ້າ, ອື່ນໆ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶ້ນຟູປັບແປງຄືນໃໝ່. ວຽກງານການຝຶ້ນຟູຫຼັງໄຟຟ້າບັດທີ່ຝຶ້ນເດັ່ນ ແມ່ນ ຢູ່ ເມືອງສະໜາມໄຊ ແຂວງ ອັດຕະປື, ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີຜົນສຳເລັດດີ ເປັນຕົ້ນ: ວຽກສັງຄົມສົງເຄາະ, ວຽກປະເມີນ ແລະ ຊົດເຊີຍຜົນກະທົບ, ວຽກຝຶ້ນຟູຝຶ້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຈັດສັນອາຊີບ ໂດຍສະເພາະ ການບຸກເບີກ ແລະ ຈັດສັນດິນໃຫ້ປະຊາຊົນ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງກຸ່ມຜະລິດ, ການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ, ການກໍ່ສ້າງເຮືອນພັກຖາວອນ, ວຽກງານໄຟຟ້າ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ອື່ນໆ ລວມມູນຄ່າການຊົດເຊີຍຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ການຝຶ້ນຟູຫຼັງໄຟຟ້າບັດ ລວມທັງໝົດ ຈຳນວນ 828.516 ຕື້ກີບ.

ວຽກງານຮ່ວມມືກັບສາກົນ: ພາຍໃຕ້ການນຳພາໂດຍກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ລັດຖະບານໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂະບວນການໂຕະມິນ ທີ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆຈາກພາກລັດ ແລະ ອົງການພັດທະນາພາຍໃນປະເທດ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ: ງົບປະມານ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ຄວາມຮູ້ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບສູງສຸດຕໍ່ການພັດທະນາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍ 10 ກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານ ເພື່ອປະສານງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍອົງຕາມຫົວຂໍ້, ເຊິ່ງລວມມີ: ສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ການປົກຄອງ, ຝຶ້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບລະເບີດຝັງດິນ, ການຄວບຄຸມຢາເສບຕິດທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ການກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ, ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພາຍໃຕ້ກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວ ຍັງປະກອບມີ ບັນດາກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານຍ່ອຍ ເພື່ອປະສານງານກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດສະເພາະພາຍໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານັ້ນ. ກຸ່ມໄຟຟ້າບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຜ່າອາກາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາກຸ່ມຍ່ອຍ ຂອງກຸ່ມການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະ

ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂດຍການເປັນປະທານຂອງກົມປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ເປັນປະທານຮ່ວມ.¹⁰

ວຽກງານງົບປະມານ ແລະ ການເງິນດ້ານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ປະຈຸບັນ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີ ເຄື່ອງມືທາງການເງິນຕົ້ນຕໍ ສຳລັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຄື: 1). ຄັງແຮຂອງລັດຖະບານ (ກົມງົບປະມານ, ກະຊວງການເງິນ); 2). ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ (ກົມງົບປະມານ, ກະຊວງການເງິນ); 3). ກອງທຶນສັງຄົມສິງເຄາະ (ກົມສັງຄົມສິງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ); 4). ກອງທຶນທາງ (ກະຊວງໂຍທາທິການແລະ ຂົນສົ່ງ); 5). ກອງທຶນສຸກເສີນແຂວງ (ບັນດາແຂວງ). ໃນປີ 2016, ງົບປະມານທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຕ່າງໆດັ່ງກ່າວ ປະກອບມີປະມານ 800,6 ຕື້ກີບ; ສຳລັບສົກປີ 2014/15 (300 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ, 100 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ເງິນແຮສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ, 0,5 ຕື້ກີບໃຫ້ແກ່ກອງທຶນສັງຄົມສິງເຄາະ, 400 ຕື້ກີບໃຫ້ ກອງທຶນບຸລະນະຮັກສາເສັ້ນທາງ ແລະ 0,1 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ເງິນແຮສຸກເສີນແຂວງ.¹¹ ປະຈຸບັນ, ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການທົດລອງກ່ຽວກັບແຫຼ່ງກອງທຶນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບພາກພື້ນຄັ້ງທຳອິດ ພາຍໃຕ້ກອງທຶນປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (SEADRIF), ກອງທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກອອກແບບ ເພື່ອເປັນສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສະພາບຄ່ອງດ້ານໄພພິບັດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຈ່າຍເງິນຢ່າງວ່ອງໄວ ເມື່ອເກີດມີເຫດການໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດຮ່ວມກັນ. ການຊື້ປະກັນໄພພິບັດ ໃນໂຄງການ SEADRIF ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະມີມູນຄ່າ 5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ໂດຍໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນ 2 ອົງປະກອບ ຄື: ການປະກັນໄພຕາມດັດສະນີ (Parametric Insurance) ມູນຄ່າ 3,5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ; ແລະ ເງິນແຮສຸກເສີນ (Soft Trigger) ມູນຄ່າ 1,5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ມີໄລຍະປະຕິບັດ 3 ປີ ເລີ່ມປີ 2021 ເປັນຕົ້ນໄປ. ໂຄງການນີ້ ຈະເປັນທ່າແຮງດ້ານການເງິນສຳຄັນ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ເພື່ອປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ ໃນເວລາມີເຫດການໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ.

2.3.6. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໄລຍະຜ່ານມາ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດຫຼາຍດ້ານກໍຕາມ, ແຕ່ຄຽງຄູ່ກັບຜົນສຳເລັດດັ່ງກ່າວ ກໍຍັງມີຫຼາຍບັນຫາທີ່ຍັງເປັນຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ເປັນບົດຮຽນ ເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າ ດັ່ງນີ້:

1). ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

- ເຖິງແມ່ນວ່າ ລັດຖະບານຈະມີຄວາມພະຍາຍາມສູງໃນການແກ້ໄຂຊ່ວຍເຫຼືອ ທັງໄລຍະສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຜູ້ຫຼັງໄພພິບັດ ແຕ່ເນື່ອງຈາກມີງົບປະມານທີ່ຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ມີກອງທຶນໄພພິບັດຮອງຮັບ ເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມຊັກຊ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນ - ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິງເຄາະ ແລະ ບັນເທົາທຸກແກ່ປະຊາຊົນ, ການຝຶນຝູ້ໃນຂະແໜງການສັງຄົມ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການຜະລິດ, ອື່ນໆ; ຕົວຢ່າງ: ໃນປີ 2018 ແລະ 2019 ໄດ້ມີຫຼາຍແຂວງຖືກກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມສູນເສຍຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ພື້ນທີ່ການຜະລິດຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດ

ຖະກິດ-ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ຊົນລະປະທານ, ໂຮງຮຽນ, ໄຟຟ້າ, ອື່ນໆ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີງົບປະມານເຂົ້າມາແກ້ໄຂ ທັງໄລຍະສຸກເສີນ ແລະ ຝື້ນຝູ້ຫຼັງໄຟຟ້າ.

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການລົງທຶນສ້າງຄູກັນນ້ຳຖ້ວມ, ການປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ການປ້ອງກັນດິນເຈື່ອນຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງຕ່າງໆ;

- ລະບົບການສົ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ບາງທ້ອງຖິ່ນ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດີ, ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຊ້າ ແລະ ຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເນື່ອງຈາກ ຍັງຂາດສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ພ້ອມທັງຍັງບໍ່ທັນນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າຊ່ວຍ.

- ການກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດີ ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄຟຟ້າ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສ້າງແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄຟຟ້າທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຄງການພັດທະນາໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍຈາກໄຟຟ້າ ລວມທັງ ບໍ່ເປັນການສ້າງບັນຫາໄຟຟ້າໃໝ່ຂຶ້ນມາ ຕົວຢ່າງ: ເຫດການໄຟຟ້າບັດນ້ຳຖ້ວມ ທີ່ມີສາຍເຫດມາຈາກການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນເຊປຽນ-ເຊນ້ຳນ້ອຍ.

- ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ບັນດາ ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ສ່ວນຫຼາຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ເຮັດໃຫ້ຂາດການລິເລີ່ມໃນການວາງແຜນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄວ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍ່ຜ່ານໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການແກ້ໄຂຮັບມືສຸກເສີນໃນເວລາເກີດໄຟຟ້າຕົວຈິງ;

- ຄວາມພ້ອມຂອງທີມງານຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນບາງດ້ານ ຍັງບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ໃນການປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາເກີດໄຟຟ້າສຸກເສີນ ລວມທັງຍັງຂາດ ເຄື່ອງມື, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບໄຟຟ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນກູ້ໄຟ, ເຮືອກູ້ໄຟ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຮັບໃຊ້ເພື່ອອານາໄມ ແລະ ເກັບຊາກສົບຜູ້ເສຍຊີວິດ, ອື່ນໆ;

- ລະບົບສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອຮອງຮັບໃນເວລາເກີດໄຟຟ້າສຸກເສີນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ກາງ ຍັງມີຈຳກັດ (ມີແຕ່ຢູ່ສູນກາງທີ່ມີຄວາມພ້ອມ) ສ່ວນຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ຍັງບໍ່ສາມາດຮອງຮັບໄດ້ ລວມທັງ ລະບົບການຂົນສົ່ງ, ການຈັດການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງກໍ່ບໍ່ທັນໄດ້ມີລະບົບທີ່ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນເວລາໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ເຄື່ອງບາງຈຳນວນກໍ່ໝົດອາຍຸ, ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ນນະພາບ, ເສຍຄຸນ, ອື່ນໆ ຕົວຢ່າງ: ກໍລະນີເຫດ ການນ້ຳຖ້ວມ ໃນປີ 2018 ຢູ່ ແຂວງອັດຕະປື ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ຫ້ອງການ ແລະ ຫ້ອງປະຊຸມ ທັງຢູ່ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ;

- ບໍ່ໄດ້ກຳນົດເຂດຍົກຍ້າຍ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ການສ້າງສະຖານທີ່ຝັກເຊົາສຸກເສີນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ - ເຫດການໄຟຟ້າບັດນ້ຳຖ້ວມປີ 2018 ຢູ່ ເມືອງສະໜາມໄຊ ມີຜູ້ປະສົບໄຟຟ້າຫຼາຍພັນຄົນຕ້ອງຍົກຍ້າຍເຂົ້າມາຢູ່ທີ່ຝັກເຊົາທີ່ແອອັດ, ປຽກຊຸ່ມ, ຫ້ອງນ້ຳ-ວິດຖາຍ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ບໍ່ພຽງພໍ, ມີຜູ້ຕິດພະຍາດຖອກທ້ອງ, ໄຂ້ຫວັດ, ກຸ່ມຜູ້ດ້ອຍ

ໂອກາດຢັ້ງຢືນຄວາມລຳບາກ ເຊັ່ນ: ເດັກນ້ອຍ, ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງຖືພາ, ຜູ້ພິການທາງຮ່າງກາຍ, ມັນສະໝອງ, ຜູ້ຊົມເສົ້າ, ແລະ ອື່ນໆ;

- ການປະເມີນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດເປັນລະບົບ, ເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນ, ມີລັກສະນະຕ່າງຄົນຕ່າງເຮັດ ທັງພາກລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ເຂົ້າມາໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ລວມທັງການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຝຶ້ນຝູ້ຫຼັງໄພພິບັດ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມເອກະພາບ;

- ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ສຸມໃສ່ ການແກ້ໄຂຊ່ວຍເຫຼືອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຫຼັງໄພພິບັດ, ແລະ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສຸມໃສ່ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທຶນທານໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ສຳຄັນ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີງົບປະມານພຽງພໍເພື່ອສະໜັບສະໜູນເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

- ຂາດຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເປັນລະບົບ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ; ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນລະດັບ ຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຍັງຈຳກັດ.

2). ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

- ເພີ່ມການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນ, ການກຽມຄວາມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມທັງ ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການຝຶ້ນຝູ້ຫຼັງໄພພິບັດ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ;

- ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າເປັນວຽກບຸລິມະສິດໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ບັນດາຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ໃນວຽກງານຂອງລັດທຸກລະດັບ, ບັນດາສະຖາບັນ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ພາຍໃຕ້ຂອບການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ, ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບການສົ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າຊ່ວຍ;

- ດຳເນີນການສຶກສາຂໍ້ມູນ ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສູງ ທັງລະດັບ ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການພັດທະນາໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ພ້ອມທັງຫຼີກລ້ຽງການສ້າງບັນຫາໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນມາ;

- ດຳເນີນຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ນັບແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ - ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ໄດ້ລິເລີ່ມສ້າງແຜນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄວ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ທີມງານຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ເປັນຕົ້ນ - ທີມງານຊອກຄົນ-ຄົນຫາ ແລະ ກູ້ໄຟ, ທີມງານຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສະຖານທີ່ພັກສຸກເສີນ ພ້ອມທັງຈັດຫາ ແລະ ສະໜອງພາຫະນະ, ວັດຖຸ-ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມ;

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອຮອງຮັບໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສູງ ພ້ອມທັງພັດທະນາລະບົບວຽກງານພາລາທິການໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມ ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນເວລາມີໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ;

- ກຳນົດເຂດຍົກຍ້າຍ ແລະ ປ່ອນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ສ້າງສະຖານທີ່ພັກເຊົາສຸກເສີນ ເພື່ອຮອງຮັບຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ທີ່ຈະໄດ້ຖືກຍົກຍ້າຍໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນ ພ້ອມທັງ ຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ມີສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນທຸກດ້ານ ເປັນຕົ້ນ - ດ້ານຄວາມປອດໄພໃນສະຖານທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານສຸຂະອານາໄມ, ລະບົບນໍ້າໃຊ້, ແລະ ອື່ນໆ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນຂອດການປະສານງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ການຝຶນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ລວມທັງ ການປະເມີນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ຝຶນຟູໄພພິບັດໃຫ້ເປັນລະບົບ, ເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນ;

- ທຸກຂະແໜງການ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການເກັບກຳ ແລະ ສ້າງຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ເພື່ອແບ່ງປັນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໄດ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນລວມທັງ ສະໜອງໃຫ້ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນລວມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ;

- ເພີ່ມທະວີວຽກງານການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ - ໃນວຽກງານກະສິກຳ, ການປູກຝັງ, ອື່ນໆ ເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ;

- ບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ທັງຂອງລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຄວນໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງໃໝ່ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ປະຊາຊົນໃນເຂດພັດທະນາໂຄງການ;

- ເພີ່ມທະວີວຽກງານໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມວນຊົນ, ສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ລວມທັງຜູ້ປະກອບການ ອື່ນໆ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການປ່ຽນແປງແນວຄວາມຄິດ ຕໍ່ການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແລະ ກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ ເພື່ອປຸກລະດົມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ລວມທັງ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກກິດຈະການຂອງພວກເຂົາ;

- ຄວນໄດ້ກຳນົດແຈ້ງບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຝຶນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໃນໄລຍະກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ລະຫວ່າງເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫຼັງເຫດການໄພພິບັດ;

- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ, ການພັດທະນາ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ, ການກຽມຄວາມພ້ອມຕອບໂຕ້ ແລະ ຝຶນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

III. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

3.1. ວິໄສທັດ

ຮອດປີ 2030, ສປປ ລາວ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ທີ່ມີຕໍ່ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສາມາດເຊື່ອມສານກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆແຕ່ລະໄລຍະ.

3.2. ຫຼັກການລວມ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ປະຕິບັດ ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ, ໃຫ້ກວມເອົາທຸກປະເພດຂອງໄພພິບັດ, ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້, ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ແລະ ການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ.

3.3. ເປົ້າໝາຍລວມ

ຮອດປີ 2030, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດຍຸດທະສາດ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ບັນດາວຽກຈຸດສຸມ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ຖືເປັນພື້ນຖານສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການວາງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ແລະ ສຳລັບການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາຕະຫຼອດທົດສະວັດ ນັບແຕ່ປີ 2021 ຮອດ 2030 ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

3.4. ຍຸດທະສາດ

3.4.1. ຍຸດທະສາດທີ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 1: ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງລະບົບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ການປະສານງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດລວມທັງ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 1.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ 2021-2025.
- 1.2 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງດຳລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- 1.3 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOPs) ໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູໂດຍໄວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.
- 1.4 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ້ອມແຜນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ.
- 1.5 ສ້າງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ ທົບທວນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດກາງໄລຍະ

ຈຸດປະສົງທີ 2: ເພື່ອລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 2.1 ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການ; ແລະ
- 2.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 3: ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜອງຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 3.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ, ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ; ແລະ
- 3.2 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ຈຸດປະສົງທີ 4: ເພື່ອພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ, ລະຫວ່າງກະຊວງ ແລະ ອົງການ ຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການລາຍງານຂອງສາກົນ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 4.1 ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- 4.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ (Lao-Di);
- 4.3 ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ; ແລະ
- 4.4 ປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ສະຖາບັນ.

ຈຸດປະສົງທີ 5: ເພື່ອສ້າງ ແລະ ບຸລະນະ ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃຫ້ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນ ແລະ ຊຸມ ຊົນທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ຫຼື ມີຄວາມບອບາງ ເປັນຕົ້ນ: ຄົນພິການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ແມ່ຍິງ ຖືພາ ຫຼື ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ສະມາຊິກຂອງຊຸມ ຊົນຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ມີຄວາມທຸກຍາກ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 5.1 ສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ຂອງບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ - ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບນ້ຳປະປາ, ຊົນລະປະທານ, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ , ຕຶກອາຄານຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ມໍລະດົກ, ອື່ນໆ;
- 5.2 ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບກຸ່ມທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີວິທີເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກ ເຂົາ;
- 5.3 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບ ຜິດ ຊອບຄົນພິການ;
- 5.4 ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄພພິບັດ, ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍໃນສະພາບການເກີດໄພພິບັດ; ແລະ
- 5.5 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 6: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ - ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ ໂດຍຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການປັບປຸງລະບົບການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສະໜັບສະໜູນການກຽມຄວາມພ້ອມທຸກຂັ້ນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ ໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຍົກຍ້າຍໄປບ່ອນປອດໄພຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຮັບມືອື່ນໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 6.1 ທົບທວນໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານບຸກຄະລາກອນ ໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ; ແລະ
- 6.2 ພັດທະນາລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນ ດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພ.

3.4.2. ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ

ຈຸດປະສົງ 7: ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ການສູນເສຍຊີວິດ ຕະຫຼອດຮອດຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການທີ່ຕາມມາ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 7.1 ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນໃສ່ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດທີ່ເປັນຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ;
- 7.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນພາຍໃນປະເທດ ໃນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນ ຫຼັງໄພພິບັດ; ແລະ
- 7.3 ເພີ່ມທະວີການກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານອາຫານ ໂດຍການສ້າງຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ.

3.4.3. ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຝຶ້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ

ຈຸດປະສົງ 8: ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຕະຫຼອດຮອດການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸຄົນໃໝ່ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂທີ່ເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທຶນທານໃນອະນາຄົດຕາມພື້ນທະຂອງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ “ການກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ”.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 8.1 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການວາງແຜນຝຶ້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ;
- 8.2 ທົບທວນກົນໄກດ້ານສະຖາບັນໃນການຝຶ້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ; ແລະ

8.3 ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກທີ່ມີຢູ່ ໃນການຝຶນຝູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່.

3.4.4. ບຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຝຶນຝູຫຼັງໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງ 9: ເພື່ອກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການຕອບໂຕ້ກັບໄພພິບັດປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ການຝຶນຝູ ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 9.1 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການວາງແຜນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ;
- 9.2 ເຫດສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບ - ປະສານງານໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ພະຍາດລະບາດ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ;
- 9.3 ການບໍລິຫານເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ການເກີດອຸບັດເຫດ - ປະສານງານໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ;
- 9.4 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ - ການປະສານວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ;
- 9.5 ວິກິດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມມີ ເຫດການມົນລະພິດ, ອຸບັດເຫດດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ - ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ; ແລະ
- 9.6 ການຄາດຄະເນ ຫຼື ການເກີດສັດຕູພຶດຕະສຶກຳ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດຕະ ແລະ ພະຍາດສັດ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ - ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.

3.4.5. ບຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

ຈຸດປະສົງ 10: ເພື່ອເພີ່ມທະວີຂີດຄວາມສາມາດດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນຮູບແບບທີ່ຍືນຍົງ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 10.1 ສ້າງຂອບແຜນງານສຳລັບການສ້າງຄວາມສາມາດຢູ່ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ;
- 10.2 ສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ;

- 10.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ຢ່າງຕໍ່ເໝືອງ;
- 10.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ; ແລະ
- 10.5 ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ຢ່າງຕໍ່ເໝືອງ

3.4.6. ບຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ

ຈຸດປະສົງ 11: ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກໃໝ່ ສຳລັບ ການຮວມເອົາບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວິທີການແບບລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນທົ່ວສັງຄົມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ, ລວມທັງ ພາກເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ ຕໍ່ໄຟຟ້າບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 11.1 ສ້າງກຸ່ມທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ ຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄຟຟ້າບັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງ ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຜູ້ນຳພາ; ແລະ
- 11.2 ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາກຸ່ມທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ.

3.4.7. ບຸດທະສາດທີ 7. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ

ຈຸດປະສົງ 12: ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມດ້ານງົບປະມານ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຈາກຂັ້ນສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ, ການສະໜອງດ້ານການເງິນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ການປະກັນໄພ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຝຶນຝູ ແລະ ກຳສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄຟຟ້າບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 12.1 ການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ທ່າແຮງດ້ານແຫຼ່ງທຶນຂອງສາກົນ;
- 12.2 ການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນສຳລັບຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ; ແລະ
- 12.3 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມໄຟຟ້າບັດ.

VI. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດ ຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາ, ຈະໄດ້ສຸມໃສ່ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການ ທີ່ສໍາຄັນ ດັ່ງນີ້:

4.1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ) ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ລວມທັງ ຮັບຜິດຊອບໃນການປະເມີນສະພາບການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ກໍານົດໃຫ້ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ເປັນໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ) ເປັນອົງກອນທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ປະຈຳການ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ພາກທີ VII ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ຄພສ ປະກອບດ້ວຍ: ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ; ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ; ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດເປັນຮອງປະທານ ແລະ ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ເປັນຮອງປະທານ; ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ເປັນກຳມະການ ເຊັ່ນ: ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ນອກຈາກນັ້ນ ລັດຖະບານອາດແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການເພີ່ມເຕີມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ມີຈຸດປະສານງານລວມ ແລະ ກອງເລຂາ ປະຈຳຢູ່ ກົມສັງຄົມສິງຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ມີພາລະບົດບາດໃນການສ້າງນະໂຍບາຍ ເພື່ອອະນຸມັດໂດຍ ຄພສ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອົງປະກອບຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະກຳມະການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຍັງໄດ້ກໍານົດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ (ຄພຂ) ປະກອບມີ ທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງ ເປັນປະທານ, ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເປັນຮອງປະທານທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ, ແລະ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກຈາກພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ (ຄພມ) ປະກອບມີ

ທ່ານທ່ານຮອງເຈົ້າເມືອງເປັນປະທານ, ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກຈາກຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດຂັ້ນບ້ານ (ຄພບ) ປະກອບມີ ນາຍບ້ານ ຫຼື ຮອງນາຍບ້ານເປັນປະທານ ແລະ ປະກອບມີບັນດາຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງບ້ານ, ລວມທັງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເຊັ່ນ: ແນວໂຮມ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ແມ່ຍິງ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີ ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງ ຮສສ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງປະສານງານລວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງ ວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ແຕ່ລະຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ຢ່າງລະອຽດ.

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກຂອງ ຄພສ ແລະ ກອງເລຂາ ໃນການວາງແຜນ, ການປະສານງານ ແລະ ການຊີ້ນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ໂດຍໃຫ້ລວມສູນຢູ່ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ບັນດາຂະແໜງການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ໂດຍເອົາເຂົ້າໃນແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

4.2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ຄາດຫວັງວ່າ ຈະໄດ້ຮັບການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາຈຸດປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳ ໃນແຜນການ 5 ປີ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ມີປະສິດທິຜົນ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບ ຂະບວນການວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ການວາງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອຈັດສັນງົບປະມານ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສືບຕໍ່ລະດົມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເພື່ອພັດທະນາຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການກອງປະຊຸມໂຕະມົນຂອງລັດຖະບານ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ປະກອບມີແຜນການທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນກູ້ຢືມທີ່ມີດອກເບ້ຍຕ່ຳ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສະໜອງທຶນສຳລັບຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ.

ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຍຸດທະສາດຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນ ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນີ້ ຍັງປະກອບມີການລະດົມໃຫ້ມີການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງສຸດ ພ້ອມທັງຮັບປະການຄວາມໂປ່ງໃສ.

4.3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ຜົນສຳເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດແຫ່ງຊາດ. ການຮ່ວມມືແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ໃນໄລຍະການພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ແລະ ໃນໄລຍະການຕິດຕາມກວດກາ, ແລະ ປະເມີນຜົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ກໍ່ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ໃນຫຼາຍຂົງເຂດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານ, ການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໜາວຜົນຕ່າງໆ. ທິມງານວິຊາການຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອີງຕາມພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ຈະນຳໃຊ້ກຸ່ມຢ່ອຍຂະແໜງໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃຕ້ກຸ່ມຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນກົນໄກໃນການປະສານງານ ແລະ ການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃນລະດັບຕ່າງໆ ຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລະດົມແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ກຸ່ມຢ່ອຍຂະແໜງການດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະສະໜັບສະໜູນກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະເທດ ສປປ ລາວ ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມເງື່ອນໄຂ ຂອງຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai) ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER).

ການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມທະວີ. ບຸລິມະສິດຕົ້ນຕໍໃນການຮ່ວມມື ແມ່ນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER).

ການລິເລີ່ມການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຖືກກຳນົດເພື່ອນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ເກັບກຳໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທີ່ເໝາະສົມແກ່ກຸ່ມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກຸ່ມແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຄອບຄົວທຸກຍາກ, ຄົນພິການ ແລະ ກຸ່ມຄົນຜູ້ອາຍຸສູງ.

4.4. ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ເປັນໃຈກາງໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ຂອງລັດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນສັງຄົມ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະມີຄວາມສາມາດໃນການສ້າງແຜນການ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນນວກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສຳລັບ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໃນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ກອງເລຂາຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວ-

ຂ້ອງ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃນການສົ່ງເສີມຂີດຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, ຄພສ ຈະປະສານງານກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງການຝຶກອົບຮົມ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ການປະຊຸມວິຊາການ ກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ການທັດສະນະສຶກສາ ໃນບັນດາປະເທດ ອາຊຽນ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້. ກິດຈະກຳສ້າງຄວາມອາດສາມາດຈະໄດ້ຮັບ ການຂະຫຍາຍໃຫ້ກວມເອົາມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ເຊິ່ງຍັງຈະໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທີ່ອີງໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງໄຟຟ້າບັດອັນຕະລາຍ ຕໍ່ກັບປະຊາ ຊົນໃນແຕ່ລະກຸ່ມອາຍຸ, ເພດ, ລາຍຮັບ ແລະ ຂົງເຂດ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຍຸດທະ- ສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ສະບັບນີ້. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະມີ ບົດບາດສຳຄັນໃນການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງສາເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໄຟຟ້າບັດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກຈະມີບົດບາດສຳຄັນ ໃນການປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພະນັກງານ ແລະ ການນຳ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍ ສະໝັກໃຈ. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ກໍ່ຍັງຈະໄດ້ມີການວາງແຜນການໂຄສະນາ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ຍັງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນີ້. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຈະຖືກດຳເນີນໄປ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອເພີ່ມ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຫຼັກການກ່ຽວກັບການ- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ບັນດາໂຄງການ ຍັງຈະໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນ ສປປ ລາວ.

ບຸກຄະລາກອນ ຈາກບັນດາກະຊວງ, ພະແນກການ ແລະ ຫ້ອງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຖືກຮັບເຊີນເຂົ້າ ຮ່ວມກິດຈະກຳການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ທັດສະນະສຶກສາ ໃນບັນດາປະ- ເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ເພື່ອຮຽນຮູ້ການປະຕິບັດໃນການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ.

ການພັດທະນາສື່ໂຄສະນາໃຫ້ເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ໂດຍນຳໃຊ້ສື່ມວນຊົນ ແລະ ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ຮູ້ວິທີ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກ ງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ.

4.5. ການທົບທວນ, ການລາຍງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

ຄຳແນະນຳ ຂອງອົງການ ສປຊ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ (UNDRR) ກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ຄວາມສຳຄັນ ຂອງການຕິດຕາມ, ການລາຍງານ ແລະ ການທົບ ທວນ ໂດຍມີສອງອົງປະກອບຕົ້ນຕໍ ຄື: (1) ຄວາມຕ້ອງການໃນການເກັບກຳ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ກ່ຽວ ກັບ ຂະບວນການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ; ແລະ (2) ຄວາມຕ້ອງການໃນການນຳໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດ ເພື່ອຕິດ- ຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ.¹² ວິທີການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອສະໜອງຂໍ້ ມູນ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ການດຳເນີນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການປັບປຸງນະໂຍບາຍ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄຟຟ້າບັດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ເປັນເອກະສານຍຸດທະສາດລະດັບສູງ ທີ່ກຳນົດວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມທັງ ບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ຈຸດສິ່ງທີ່ສຳຄັນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 12 ຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດ ຈະໄດ້ກຳນົດລະອຽດໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສະເພາະ, ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ໃນລະຫວ່າງທົດສະວັດ ປີ 2021-2030 ໂດຍແມ່ນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຜູ້ນຳພາໃນການສ້າງ, ອົງປະກອບໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງປະກອບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ 9 ແລະ 10 ທີ່ນຳພາໂດຍກະຊວງແຜນການແລະ ການລົງທຶນ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2030.

ການລາຍງານ, ການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດນີ້ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງປະເທດ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະໄດ້ຖືກດຳເນີນ ໂດຍຜ່ານກົນໄກດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ ປີ 2021 ຫາ 2030.
- 2) ການທົບທວນກາງໄລຍະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສຳເລັດໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025.
- 3) ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຈະສຳເລັດ ພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2030.

4.5.1. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ປີ 2021 ຫາ 2030

ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຈະເປັນບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນກິດຈະກຳປະຈຳປີແບບສັ້ນໆ ກະທັດຮັດທີ່ກະກຽມໂດຍ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ. ສະບັບທຳອິດ ຈະສຳເລັດພາຍໃນໄຕມາດສຸດທ້າຍຂອງ ປີ 2021. ບົດລາຍງານນີ້ ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ຂອບເຂດຈຸດສຸມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດຢູ່ໃນຖານຂໍ້ມູນ Lao-Di. ນອກຈາກນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ ຍັງຈະມີການແປ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ.

ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດປະຈຳປີ ສຳລັບ ປີ 2025 ຈະຖືກປ່ຽນແທນໂດຍ ການທົບທວນກາງໄລຍະ ແລະ ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ສະບັບສຸດທ້າຍ ຈະຖືກປ່ຽນແທນໂດຍ ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນ ປີ 2030.

4.5.2. ການທົບທວນກາງໄລຍະໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຈະສຳເລັດ ພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025

ການທົບທວນກາງໄລຍະ ຈະພິຈາລະນາເຖິງຂອບເຂດ ກ່ຽວກັບ ແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ລວມທັງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງ

ຊາດ 5 ປີໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2025, ຂອບເຂດຂອງການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າເຂົ້າໃນ ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 9 ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການ ສໍາລັບປີ 2021-2025. ສິ່ງນີ້ຈະໃຫ້ຮູ້ເຖິງການພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ 5 ປີ 2026-2030 ຕໍ່ໄປແລະ ອົງປະກອບຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງ ຊາດຄັ້ງທີ 10 ແຕ່ປີ 2026-2030 ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການຮອດປີ 2030.

ໃນການດໍາເນີນການທົບທວນດັ່ງກ່າວ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອດໍາເນີນການທາບທາມຄໍາຄິດເຫັນ ຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດ ທ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍຜົນການທົບທວນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນໍາ ທີ່ເປັນສະບັບພາສາລາວ ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ ແລະ ເອົາລົງອິນ ເຕີເນັດ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ກໍ່ຈະມີການແປເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນໃນອະນາຄົດ.

4.5.3. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ຈະສໍາເລັດພາຍ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2030

ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະພິຈາລະນາເຖິງຂອບເຂດກ່ຽວກັບແຜນການ 5 ປີ ແລະ ການເຊື່ອມສານ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ພິຈາລະນາວ່າ ຮູບແບບຂອງຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະ- ໜູນ ໂດຍການວາງແຜນ 5 ປີ ນັ້ນ ມີປະສິດຕິຜົນ ຫຼືບໍ່. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ 10 ປີຕໍ່ໜ້າ (ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ), ຕະ- ຫຼອດຮອດການກໍານົດຮູບແບບ ຂອງການວາງແຜນ ແລະ ການລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ທີ່ດໍາເນີນຢູ່ໃນທົດສະຫວັດທີ່ຈະມາເຖິງ ຄື ປີ 2031-2040. ໃນການດໍາເນີນການທົບທວນ ດັ່ງກ່າວນີ້, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງ ທຶນ ເພື່ອດໍາເນີນການທາບທາມຄໍາຄິດເຫັນ ຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ. ຈະມີການທົບທວນເອກະສານ ແລະ ມີຂໍ້ແນະນໍາສໍາລັບ ຍຸດ- ທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າສະບັບໃໝ່ ແຕ່ປີ 2031-2040. ບົດລາຍງານສະບັບ ສຸດທ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍຜົນການທົບທວນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນໍາທີ່ເປັນພາສາລາວ ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ ແລະ ເອົາລົງອິນເຕີເ ນັດ, ຖ້າມີເງື່ອນໄຂ ກໍ່ຈະມີການແປເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ໃນອະນາຄົດ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ຂົງເຂດຈຸດສຸມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສໍາລັບການວາງແຜນຂອງລັດຖະບານ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2030 ພາຍ ໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ໄດ້ກຳນົດຂົງເຂດຈຸດສຸມການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລືໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນແຜນການຂອງລັດຖະບານໃນໄລຍະປີ 2021-2030 ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (1) ເປັນພື້ນຖານໃນການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດຄັ້ງທີ 9 ແລະ 10; ແລະ.
- (2) ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ທີ່ນຳພາໂດຍກະຊວງ ຮສສ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແລະ / ຫຼື ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນການ 5 ປີ ຂອງຂະແໜງໂດຍອີງຕາມກະຊວງ ແລະ / ຫຼື ອົງການ ນຳພາ ສໍາລັບແຕ່ລະຂອບເຂດຈຸດສຸມ.

ຍຸດທະສາດທີ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.		
ຈຸດປະສົງທີ 1: ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງລະບົບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ການປະສານງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດລວມທັງ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.		
ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
1.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ	1.1.1. ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ແຕ່ ປີ 2021-2025, ຊຶ່ງລວມມີ:	ຮສສ / ບັນດາກະຊວງ ໃນ ຄະນະ

ດຳເນີນງານການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ 2021-2025	1) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 12 ຈຸດປະສົງຂອງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້, ພ້ອມດ້ວຍ ຕົວຊີ້ວັດ, ກົນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ; ແລະ 2) ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວກັບບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ, ລວມທັງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ປີ 2025, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ປີ 2021-2025, ແຜນການແຫ່ງຊາດດ້ານໂພຊະນາການ ປີ 2021-2025, ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເມື່ອສຳເລັດ.	ກຳມະການຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນ ສູນກາງ (ຄຝສ)
	1.1.2 ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນສຳລັບແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຂອງຂະແໜງການ.	
	1.1.3 ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ 2026-2030	
1.2 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງດຳລັດທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມ ທັງຈັດຕັ້ງການ ເຜີຍແຜ່, ສ້າງຄວາມ ເຂົ້າໃຈ, ຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິ ກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.	1.2.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາທີ 45-47.	ຮສສ / ຄຝສ
	1.2.2 ພັດທະນາແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືສາກົນໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 8, 17 ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າມາ ແລະ ການປະສານງານ ກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອໄພພິບັດສາກົນ, ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 35 -38. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະນຳມາຈາກຄູ່ມືແນະນຳ ແລະ ລາຍການກວດກາຂອງ IFRC IDRL.	ຮສສ/ຄຝສ ແລະ ກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດ
	1.2.3 ຊຸກຍູ້ການປັບປຸງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ: 1) ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ, ອີງຕາມກົດໝາຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ແລະ	ຮສສ / ຄຝສ ສູນກາງສະຫະພັນ ແມ່ຍິງລາວ/ ຄະນະກຳມະການ ເພື່ອຄວາມກ້າວ

	ແຜນການດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ປີ 2021-25, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີສະມາຊິກເປັນເພດຍິງຢ່າງໜ້ອຍ 30% ຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການທັງໝົດຂອງລັດຖະບານ; 1.2.4 ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບກົດໝາຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ແລະ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ຢູ່ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ), ເຊິ່ງເປັນສ່ວນ ໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ (ເບິ່ງຈຸດປະສົງທີ 10).	ໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ
1.3 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOPs) ໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ການເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຝຶນຝຸດໂດຍໄວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ.	1.3.1 ຈະພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານມາດຕະຖານ ຂອງ ຂະແໜງ ຮສສ ສຳລັບຂັ້ນສູນກາງ ຫາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການແຈ້ງເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຝຶນຝຸດເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍ: 1) ການສ້າງແລະບັບປຸງຂັ້ນຕອນທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດ ບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ, ເພື່ອກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາ ແລະ ສິດອຳນາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ວິທີການ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການເງິນ, ແລະ ໄພອັນຕະລາຍປະເພດໃດ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຂະແໜງການອື່ນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນເປັນຜູ້ນຳພາ; 2) ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ຈົນຮອດຂັ້ນບ້ານ, ຂະແໜງການ, ແລະ ພະນັກ ງານຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດໄພອັນຕະລາຍທີ່ສຳຄັນ; ແລະ 3) ກຳນົດວິທີການໂດຍສະເພາະ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງ ເພດຍິງ ແລະ ຊາຍ, ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ, ຄົນພິການ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າ, ຊຸມຊົນຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຕົວເມືອງ, ໃນການກຽມພ້ອມ, ການແຈ້ງເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ, ການຍົກຍ້າຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອໄຟຟ້າ,	ຮສສ/ ຄພສ

	ສະຖານະການຂອງການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ພື້ນຜູ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ສໍາລັບການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ, ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ.	
	1.3.2 ການນໍາໃຊ້ບັນຊີລາຍຊື່ບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 3, ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບວຽກສໍາລັບການເສີມສ້າງຄວາມອາດ ສາມາດແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍ ໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10. 1) ໃນຂອບວຽກການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ, ຈະ ພັດທະນາແຜນງານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກຊ່ອມຕອບໂຕ້ ສຸກເສີນ ໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ຍຸດທະສາດ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດນີ້ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການດໍາເນີນງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOP) ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ; ແລະ 2) ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດການຝຶກຊ່ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ.	ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງປ້ອງກັນ ປະເທດ, ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ
	1.3.3 ໃນຂອບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10, ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດແຜນງານການຝຶກອົບຮົມແລະການຝຶກຊ່ອມຕອບໂຕ້ສຸກ ເສີນ ສໍາລັບບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງຄັດເລືອກ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 3.	
1.4 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທັງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຈັດ ຕັ້ງການຝຶກຊ່ອມແຜນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກ ເສີນ	1.4.1 ປັບປຸງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດປະຈຳປີຂັ້ນສູນ ກາງ ແລະ ຊຸກຍູ້ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດຢູ່ຂັ້ນແຂວງ , ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.	ຮສສ, ຄພສ, ຄພຂ, ຄພມ
	1.4.2 ຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ່ອມແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢູ່ ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	

1.5 ສ້າງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ ການທົບທວນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດກາງໄລຍະ	1.5.1 ສະໜອງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.	ຮສສ, ຄຝສ
	1.5.2 ດຳເນີນການທົບທວນໄລຍະກາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.	

ຈຸດປະສົງ 2: ເພື່ອລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
2.1 ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ກຳນົດຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພພິບັດ ແລະ ດິນຟ້າອາກາດ ໃນໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ແລະ ລວມເອົາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າໃນແຜນການປະຕິບັດຂອງຂະແໜງການ ສຳລັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 9, ຄັ້ງທີ 10 ແລະ ຂອບການວາງແຜນການ 5 ປີ ຂອງຂະແໜງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄຝສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
2.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	2.2.1 ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານໃນການການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃນທຸກຂະແໜງການ, ໂດຍມີການຝຶກອົບຮົມບຸລິມະສິດ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ.	ຮສສ, ຄຝສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ຈຸດປະສົງ 3: ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜອງຊັບພະຍາກອນ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
3.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ, ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.	3.1.1 ນຳໃຊ້ແຜນທີ່ໄຟອັນຕະລາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ, ກະຊວງ ຮສສ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອ: 1) ກຳນົດບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ; ແລະ 2) ກຳນົດບັນຊີລາຍຊື່ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ເພື່ອພັດທະນາແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ
	3.1.2 ຮັບປະກັນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ແລະ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai) ລວມທັງ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ທັງອຸປະ ກອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະໜອງອຸປະກອນທີ່ເປັນພາສາລາວ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບວຽກເພື່ອເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10.	
	3.1.3 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະທີ 1: 1) ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງຢ່າງຕໍ່ເໝືອງ, ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນບັນດາແຂວງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ່ຖືກກຳນົດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຕາມຈຸດປະສົງທີ 10; ແລະ	

	2) ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໂດຍອີງໃສ່ຊຸມຊົນໃນເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ.	
	3.1.4 ແຜນການໄລຍະທີ 2: ພັດທະນາແຜນການ ແລະ ຮັບປະກັນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃນໄລຍະທີ 2 (2026-2030) ຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ບຸລິມະສິດທີ່ຍັງເຫຼືອ.	
3.2 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.	ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສໍາລັບ: 1) ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ; ແລະ 2) ການວິເຄາະໃນການປະເມີນຜົນຂອງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໂດຍອີງໃສ່ຊຸມຊົນທີ່ຖືກພັດທະນາດ້ວຍການຮ່ວມມືກັບສາກົນ.	

ຈຸດປະສົງ 4: ເພື່ອພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ, ລະຫວ່າງກະຊວງ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການລາຍງານຂອງສາກົນ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
4.1 ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.	ອີງຕາມວິທີການທີ່ກຳລັງຖືກພັດທະນາໂດຍກະຊວງ ຮສສ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍ ເພື່ອດຳເນີນການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ.	ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ

4.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານໄຟຟ້າຂອງ ສປປ ລາວ (Lao-Di).	1) ພັດທະນາແຜນການ ສໍາລັບການພັດທະນາຂໍ້ມູນໄຟຟ້າ ແລະ Lao-Di, ລວມທັງເປົ້າໝາຍໃນການປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນໃນ Lao-Di ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອຮັກສາລະບົບ, ການວິເຄາະ ແລະ ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ; 2) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ສ້າງປຶ້ມແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ; 3) ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານການລາຍງານທີ່ຈໍາເປັນພາຍໃຕ້ ກອບວຽກການຕິດຕາມຂອງຂອບແຜນງານ Sendai ກ່ຽວກັບການສູນເສຍຊີວິດ, ບາດເຈັບ, ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ; 4) ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກໍາ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຜົນກະທົບຈາກໄຟຟ້າ ທີ່ແຍກຕາມອາຍຸ, ເພດ ແລະ ປັດໃຈອື່ນໆເຊັ່ນ: ຄວາມພິການ ໃນຂອບເຂດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ວາງແຜນການແຫ່ງຊາດ, ພ້ອມທັງຂໍ້ກໍານົດການລາຍງານພາຍໃຕ້ວາລະ 2030 (SDGs)), ໂດຍສະເພາະ SDG ທີ 5 ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ - ຊາຍ, ແລະ ການລາຍງານຂໍ້ມູນພາຍໃຕ້ຂອບການຕິດຕາມແຜນງານ Sendai.	ຮສສ, ຄຟສ
4.3 ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ.	ກໍານົດການຮ່ວມສາກົນ ແລະ ຕົກລົງກ່ຽວກັບບັນດາເປົ້າໝາຍເພື່ອພັດທະນາລະບົບທີ່ມີການປະສົມປະສານຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າໃນທົ່ວຂະແໜງການ ແລະ ລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງລັດໃນລະດັບຕ່າງໆ, ໂດຍມີງົບປະມານສະເພາະໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ອາດປະກອບມີ: 1) ການສ້າງເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນການເກັບກໍາ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງຖານຂໍ້ມູນ Lao-Di ແລະບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; 2) ການສ້າງເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນການເກັບກໍາ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ;	ກະຊວງ ຮສສ, ຄຟສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ), ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ

	3) ການເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງການວິເຄາະ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນປະຊາກອນພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. 4) ການເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ໂດຍມີການແບ່ງປັນໃນທົ່ວກະຊວງ ແລະ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການກຳນົດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ.	
4.4 ປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ສະຖາບັນ	1) ຮັບຮອງເອົາວິທີການທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ຄວາມແຂງແຮງທຶນທານໃນລະດັບຊາດ, ແລະ ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນແຫ່ງຊາດ; 2) ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານສໍາລັບແຂວງ ແລະ ເມືອງທີ່ມີບຸລິມະສິດສູງ; 3) ສ້າງແຜນການ ສໍາລັບການປະເມີນຜົນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານສະຖາບັນ (ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2026-2030) ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10.	ຮສສ, ຄຝສ

ຈຸດປະສົງ 5: ເພື່ອສ້າງ ແລະ ບຸລະນະ ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃຫ້ມີຄວາມແຂງແຮງທຶນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ຫຼື ມີຄວາມບອບາງ ເປັນຕົ້ນ: ຄົນຝີການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ແມ່ຍິງຖືພາ ຫຼື ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ມີຄວາມທຸກຍາກ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
5.1 ສະໜັບສະໜູນເພື່ອເພີ່ມຄວາມແຂງ	5.1.1 ສ້າງຄະນະປະຕິບັດງານທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງທຶນທານ ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກ ແລະ ຂະບວນການລະຫວ່າງຂະແໜງ ເພື່ອໃຫ້	ກະຊວງ ຍທຂ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້,

ແຮງທຶນທານຕໍ່ໄຟຟ້ ບັດ ຂອງບັນດາໂຄງ ລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ - ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບນໍ້າປະປາ, ຊົນລະປະທານ, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າ ນໍ້າຕົກ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕຶກອາຄານ ຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ມໍລະດົກ, ອື່ນໆ	ຄໍາແນະນຳ, ວາງແຜນ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ ທຶນທານຕໍ່ໄຟຟ້ບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການບຸລະນະພື້ນຖານໂຄງລ່າງ“ ສີຂຽວ” (ລັກສະນະທຳມະຊາດ ທີ່ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນໄຟຟ້ບັດ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານກັບສະພາບ ອາກາດ, ເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ, ແລະ ສາມາດປ່ຽນແທນ ຫຼື ປະສານສົມທົບກັບວິສະວະກຳ ແບບດັ່ງເດີມ ໃນພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງແບບປະສົມ“ ສີເທົາ-ສີຂຽວ”. ຄະນະດັ່ງກ່າວ ອາດພິຈາລະນາເຖິງ: 1) ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກ, ການເສີມສ້າງຂີດ ຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໂດຍອີງໃສ່ທຳມະຊາດ, ລວມທັງວິສະວະກຳໂຍທາ, ພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງແບບທຳມະຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນແບບປະສົມ, ແລະ ການນຳ ໃຊ້ຊັບສິນທາງທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ:ປ່າໄມ້ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ; 2) ການກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ສຳລັບຄວາມທົນ ທານຕໍ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄຟຟ້ບັດ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງໃໝ່, ລວມທັງຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ; 3) ທົບທວນຄືນກົດລະບຽບການກໍ່ສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຖ້າ ຈຳເປັນ ແມ່ນ ພັດທະນາ ຫຼື ຮັບຮອງເອົາກົດລະບຽບ ຫຼື ມາດຕະຖານໃໝ່; 4) ການວາງແຜນບົວລະບັດຮັກສາໃນຮອບວຽນ ແລະ ການ ກວດກາເສັ້ນທາງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. 5) ການພັດທະນານະໂຍບາຍແລະຂອບເຕັກນິກ ສຳລັບວິທີແກ້ໄຂ ແບບປະສົມແລະ ແບບອີງໃສ່ທຳມະຊາດ; ແລະ 6) ການພັດທະນາຂໍ້ກຳນົດສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ການສັນຍາກັບພາກເອກະ ຊົນ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ ລັດ.	ກະຊວງຊັບພະ ຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະ ຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິ ການ ແລະ ກິລາ
--	---	---

	5.1.2 [ຮອດປີ 2025] ຈະຕົກລົງເຫັນດີ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳຢ່າງຕໍ່ເໜືອ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ການວາງແຜນ ແລະ ການປະສານງານ ສຳລັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ລວມທັງ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ລະບຽບການຂໍ້ກຳນົດ ຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ (ເຊັ່ນ: ກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ) ແລະ ຊັບພະຍາກອນດ້ານງົບປະມານ.	
5.2 ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານ ປະລິມານ ແລະ ການ ຄົ້ນຄວ້າດ້ານຄຸນ ນະພາບ ກ່ຽວກັບກຸ່ມ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ ຈະຖືກກະທົບຈາກ ໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີວິທີເພື່ອເພີ່ມຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກ ເຂົາ.	5.2.1 ຊອກຫາຊັບພະຍາກອນຄູ່ຮ່ວມງານ, ສະບັບການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງວິຊາການ, ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ມີ ເພື່ອກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳ ແນະນຳ ແນວທາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມທົນທານ. 5.2.2 ອີງໃສ່ຫຼັກຖານການຄົ້ນຄວ້າ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ ຮັບຜິດຊອບຖານຂໍ້ມູນ Lao-Di ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ສ້າງ ລະບົບການເກັບກຳ ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ຂອງ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບໄພພິບັດ, ຢ່າງໜ້ອຍ ໃຫ້ລວມເອົາຂໍ້ມູນທີ່ແບ່ງແຍກເປັນອາຍຸ ແລະ ເພດ, ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ສຸດກ່ຽວກັບຄົນພິການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນທີ່ມີເພດ ທີ່ແຕກຕ່າງ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີ ຄວາມສ່ຽງໃນໄພພິບັດ.	ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງສຶກສາທິ ການ ແລະ ກິລາ, ສະຖາບັນການ ສຶກສາ, ສູນກາງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ລາວ, ຄະນະກຳ ມະການເພື່ອຄົ້ນ ພິການ, ຄະນະກຳ ມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກ, ອົງການ ກາແດງລາວ
5.3 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແກ່ ຄອບຄົວ ແລະ ອົງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບ ຜິດ ຊອບຄົນພິການ	5.3.1 ຈະຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄວາມ ພິການ ແລະ ໄພພິບັດ ແລະ ປະກອບມີເປົ້າໝາຍໃນການສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄົນພິການ ປີ 2014, ເຊິ່ງປະຕິບັດຕາມ ສິນທິສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບສິດທິຄົນພິການ, ແລະ ປະກອບມີຫົວຂໍ້ສະເພາະກ່ຽວກັບແມ່ຍິງພິການ, ເດັກພິການ, ແລະ ຄົນພິການ ໃນສະຖານະການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສຸກເສີນດ້ານ ມະນຸດສະທຳ (ມາດຕາ 6,7,11). ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳ ມະການດັ່ງກ່າວ ອາດຈະປະກອບມີການວາງແຜນການເພື່ອ: 1) ອອກແບບແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານເປົ້າໝາຍໃນການເຕືອນໄພ, ການອົບພະຍົບ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຂອງຄົນພິການ ແລະ /	ຮສສ, ຄະນະກຳ ມະການເພື່ອຄົ້ນ ພິການ

	ຫຼື ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ; 2) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ, ເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອ ຮັບປະກັນວ່າໄດ້ມີການຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນພິການ ໃນການຕອບໂຕ້ ແລະ ຝຶ້ນຟູໄຟຟ້າໃນທ້ອງຖິ່ນ; 3) ລະດົມອາສາສະໝັກໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການອົບ ພະຍົບ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆ ສຳລັບຄົນທີ່ມີຄວາມຈຳກັດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ພິການ.	
	5.3.2 ຮອດປີ 2025 ຈະສະໜອງຄຳແນະນຳ ແລະ ສ້າງ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ 5 ປີ ສຳລັບຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ລວມທັງແຫຼ່ງງົບປະມານ, ການ ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ.	
5.4 ປ້ອງກັນການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດ ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນ ໄຟຟ້າ, ເພື່ອປ້ອງ ກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນ ແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍໃນ ສະພາບການເກີດ ໄຟຟ້າ.	5.4.1 ຈະພັດທະນາພາລະບົດບາດທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຈັດຕັ້ງຄະນະ ກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດ ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄຟຟ້າ ແລະ ປະກອບມີເປົ້າໝາຍ ໃນການ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້, ປ້ອງກັນ ແລະ ໃຫ້ການ ສະໜັບສະໜູນ ແກ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ໃນຊຸມຊົນທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍ ຫຼື ຮັບຜົນ ກະທົບຈາກໄຟຟ້າ. ອີງໃສ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ແລະ ໃນ ປີ 2017 ໄດ້ມີການປັບປຸງກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທາງອາຍາ ເພື່ອປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ, ແຜນການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການລົບລ້າງ ຄວາມຮຸນແຮງທຸກຮູບແບບ ແລະ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ຄັ້ງທີ 2 (2021- 2025), ແລະ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງການຈຳແນກທຸກ ຮູບແບບຕໍ່ເພດຍິງ (CEDAW). ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳມະການອາດປະກອບມີ: 1) ດັດປັບບັນດາມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໂດຍກຸ່ມປົກປ້ອງຂອງ ຄະນະກຳມະການພາຍໃນອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນການປົກ ປ້ອງທີ່ພັກອາໄສ, ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ໂດຍ ສະເພາະແມ່ນມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ຕໍ່ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ (GBV) ໃນ	ຮສສ, ສູນກາງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ລາວ, ກະຊວງ ຍຸດຕິທຳ, ຄະນະ ກຳມະການປົກ ປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ

	ເຫດສຸກເສີນ ແລະ ທີ່ຝັກອາໄສສຸກເສີນ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ທ້ອງຖິ່ນ; ແລະ 2) ພັດທະນາແຜນການ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼາຍພາກສ່ວນ ເພື່ອສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມເຕີມ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນລະຫວ່າງເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍ ໃນໄລຍະເກີດເຫດການໄພພິບັດ ແລະ ການຟື້ນຟູ, ເພື່ອປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ທາງດ້ານກົດໝາຍ. 5.4.2 ລວມເອົາການປ້ອງກັນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ (GBV) ໃນໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ພັດທະນາໂຄງສ້າງທີ່ຈຳເປັນ, ຂອບລະບຽບການຕ່າງໆ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແລະ ບັນດາແຫຼ່ງງົບປະມານ	
5.5 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງລ່າງພື້ນຖານມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ	ປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂະບວນຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ການວາງແຜນ, ແລະ ການປະສານງານ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ເບິ່ງຂໍ້ 5.1 ຂ້າງເທິງ).	ຮສສ, ຍທຂ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ຈຸດປະສົງ 6: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກໄຟຟ້າຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ - ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ ໂດຍຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການປັບປຸງລະບົບການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສະໜັບສະໜູນການກຽມຄວາມພ້ອມທຸກຂັ້ນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ ໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຍົກຍ້າຍໄປປ່ອນປອດໄພຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຮັບມືອື່ນໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສູນເສຍຈາກໄຟຟ້າຕ່າງໆ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
6.1 ທົບທວນໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານບຸກຄະລາກອນ ໃນການເຕືອນໄພ ລ່ວງໜ້າສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄຟຟ້າຕ່າງໆ	6.1.1 ທົບທວນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນຳກ່ຽວກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອຸປະກອນ, ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ, ການອອກແບບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງລະບົບທີ່ກຳລັງນຳໃຊ້ໃນການຕິດຕາມດິນຝ້າອາກາດ, ລະດັບນໍ້າ ແລະ ໄຟອັນຕະລາຍອື່ນໆ ແລະ ສະໜອງການພະຍາກອນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ແລະ ກຳນົດການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນປິດຊ່ອງຫວ່າງບຸລິມະສິດ ການທົບທວນດັ່ງກ່າວຈະປະກອບມີຂົງເຂດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດວ່າເປັນບຸລິມະສິດໃນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ: 1) ນຳໃຊ້ຮູບແບບມາດຕະຖານສາກົນ ສໍາລັບການແຈ້ງເຕືອນສຸກເສີນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນປະຊາຊົນ, ອະນຸສັນຍາການເຕືອນໄພທົ່ວໄປ; 2) ເພີ່ມຈຳນວນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ໃນການຕິດຕາມສະພາບອາກາດ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນທົ່ວອານາເຂດ; 3) ຍົກລະດັບໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ອຸປະກອນການສົ່ງສັນຍານໂທລະພາບ ແລະ ສາມາດໃນການພະຍາກອນ ໃນລະດັບສູນກາງ; ແລະ 4) ສ້າງແຫຼ່ງລວມສູນຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານໄອທີທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ລວມທັງການຮັບປະກັນໂຄງການຄູ່ຮ່ວມງານທັງໝົດ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມດ້ານໄອທີ ແລະ ການວິເຄາະ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນໃນຂົງເຂດເຫຼົ່ານີ້	ກະຊວງຊັບ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ຮສສ

	6.1.2 ກະກຽມແຜນສໍາລັບການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບການເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ ໂດຍອີງໃສ່ບັນດາຄໍາແນະນໍາຈາກການທົບທວນ, ແລະ ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.	
6.2 ພັດທະນາລະບົບການເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນ ດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄຟ	ສືບຕໍ່ພັດທະນາຫຼັກການວິທີເພື່ອແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ແນໃສ່ລະບົບການເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າແບບອີງໃສ່ຄົນເປັນສູນກາງ ທີ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພາສາຊົນເຜົ່າ, ຄວາມພິການ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການສື່ສານ (ເຊັ່ນ: ຄວາມບົກຜ່ອງດ້ານການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ), ແລະ ການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຢີການສື່ສານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ອົງການນໍາພາ ຈະວາງແຜນພັດທະນາວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເຕືອນຊຸມຊົນກ່ຽວກັບໄຟອັນຕະລາຍ, ລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງອອກແຈ້ງການການຍົກຍ້າຍທີ່ປະສົມກົມກຽວກັບການສ້າງຈິດສໍານຶກດ້ານການປູກຈິດ ທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນ ແລະ ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ. ສິ່ງນີ້ຈະປະກອບມີ: 1) ການນໍາໃຊ້ຜົນຂອງໂຄງການທົດລອງໃນປະຈຸບັນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືເພື່ອອອກແຈ້ງເຕືອນໄຟ; ແລະ 2) ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10, ແຜນການ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ໃນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຊຸມຊົນສາມາດກຽມພ້ອມ ແລະ ຮັບມືກັບການເຕືອນໄຟໃນການຍົກຍ້າຍ, ລວມທັງການສ້າງປູກຈິດສໍານຶກ, ການຝຶກຊ່ອມອົບພະຍົບ, ແລະ ແຜນການສຸກເສີນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ສໍາ ລັບຄົນພິການ ຫຼື ຜູ້ສູງອາຍຸ ທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຄື່ອນໄຫວ.	ຮສສ, ກະຊວງຊັບ (ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ), ກະຊວງໄປສະນີໂທລະມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ.

ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ		
ຈຸດປະສົງ 7: ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດດ້ານມະນຸດສະທຳທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ການເສຍຊີວິດຢ່າງກະທັນຫັນຕະຫຼອດຮອດ ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ ທີ່ຕາມມາ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2025		
7.1 ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນໃສ່ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດທີ່ເປັນຜູ້ຕອບໂຕ້ທຳອິດ.	7.1.1 ຈະດຳເນີນການທົບທວນ ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ, ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນ ເພື່ອ: 1) ການຍົກລະດັບອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ຈຳເປັນ, ລວມທັງຢູ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໃນເມືອງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ; ແລະ 2) ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນຜູ້ຕອບໂຕ້ທຳອິດ ໃນການປະເມີນຄວາມປອດໄພຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ການສ້ອມແປງອາຄານ, ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນໆ ທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ.	ຮສສ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງກາຕ່າງປະເທດ, ແລະກະຊວງໂຍທາທິການແລະຂົນສົ່ງ
	7.1.2 ກະກຽມແຜນການ ແລະ ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບ: 1) ການຍົກລະດັບອຸປະກອນຕອບໂຕ້ໄພພິບັດທີ່ສຳຄັນ ເຖິງປີ 2030; 2) ການຝຶກອົບຮົມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງຜູ້ຕອບໂຕ້ທຳອິດ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້.	
	7.1.3 ຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ່ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	
7.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່	7.2.1 ທີມງານວິຊາການຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງນຳພາ ຈະປະຕິບັດຄື:	ຮສສ, ຄຝສ, ກະຊວງ ສາທາ

ບຸກຄະລາກອນພາຍໃນ ປະເທດ ໃນການປະ ເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ຢ່າງຮີບດ່ວນ ຫຼັງ ໄຟຟ້າ.	1) ທົບທວນຮູບແບບຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ປະເທດ ຕ່າງໆທີ່ມີສະພາບຄ້າຍຄືກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງທີມງານປະເມີນຜົນ ແບບຮີບດ່ວນ ແລະ / ຫຼື ກົນໄກຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນ ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການແບບຮີບ ດ່ວນ; ແລະ 2) ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບທີມງານ ປະເມີນຜົນແບບຮີບດ່ວນ ໃນ ສປປ ລາວ, ລວມທັງສິ່ງທີ່ ຈຳເປັນໃນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນ ເພື່ອ ເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດດ້ານນີ້, ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການ ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງໄຟຟ້າ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້. 7.2.2 ພາຍໃຕ້ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້, ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເສີມສ້າງຂີດຄວາມ ສາມາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕອບໂຕ້ທຳອິດຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບ: 1) ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍສຸມໃສ່ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຕຶກອາຄານ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງສາທາລະນະ ແລະ ການຟື້ນຟູສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ ຈຳເປັນ; ແລະ 2) ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍສຸມໃສ່ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ທີ່ ຮີບດ່ວນຂອງຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບ, ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບສະໜອງ ຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີ ການ ຂັ້ນສອງເຊັ່ນ: ການລະບາດຂອງພະຍາດ, ການຂາດແຄນ ອາຫານ, ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ແລະ ອຸປະຕິເຫດຍ້ອນການນຳໃຊ້ຖະໜົນຫົນທາງ ຫຼື ໂຄງສ້າງທີ່ບໍ່ ປອດໄພ.	ລະນະສຸກ, ກະຊວງໂຍທາທິ ການ ແລະ ຂົນສົ່ງ , ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະ ຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອື່ນໆ.
---	---	--

7.3 ເພີ່ມທະວີການ ກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານ ອາຫານ ໂດຍການສ້າງ ຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ.	ບັນດາຂະແໜງທີ່ນຳພາ ຈະໄດ້ຮ່ວມກັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົບຄວນ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ: 1). ເຄື່ອງມືດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ກົນໄກການບໍລິຫານຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ອາຫານທີ່ມີຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ ບາງປະເທດໃນອາຊຽນ ແລະ ນອກອາຊຽນ; 2). ສ້າງເຄື່ອງມືມາດຕະຖານໃນການປະຕິບັດງານ ໃນການ ປະຕິບັດຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ ເພື່ອສະດວກໃນການ ປະສານງານ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າ ທີ່ວິກິດ ການໄຟຟ້າບັດສຸກເສີນ; ອື່ນໆ.	ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງກະສິກ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສະຫະ ກຳ ແລະ ການຄ້າ , ຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.
---	--	---

ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານພື້ນຖານພູມິພູມໄພພິບັດຕ່າງໆ		
ຈຸດປະສົງ 8: ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕະຫຼອດຮອດການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານພູມິພູມໄພພິບັດໃໝ່ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂທີ່ເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທຶນທາງໃນອະນາຄົດ ຕາມພື້ນທະຂອງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ “ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ”.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການ ນຳພາ ແລະ ສະ ຫັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2025		
8.1 ເພີ່ມທະວີສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການວາງແຜນພື້ນຖານ ພູມິພູມໄພພິບັດ ໂດຍ ອີງໃສ່ການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການພູມິພູມໄພພິບັດ.	ບັນດາອົງການນຳພາ ຈະສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນຢ່າງເປັນ ລະບົບ ສໍາລັບການພື້ນຖານ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ໃນທົ່ວຂະແໜ ງການ ໂດຍ: 1) ທົບທວນເອກະສານທີ່ເປັນເຄື່ອງມື ສໍາລັບ ການປະເມີນຄວາມ ຕ້ອງ ການຕ່າງໆພູມິພູມໄພພິບັດ (PDNA) ທີ່ນຳໃຊ້ຜ່ານມາ, ເຄື່ອງມືດ້ານສຸຂະພາບຂອງອົງການອະນາໄມໂລກ, ແລະ ການປະ ເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນຳ ກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ປັບປຸງການປະສານງານ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມບອບບາງ ໃນຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ; ແລະ 2) ພັດທະນາວິທີການ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງລະບົບການດ້ານບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຂະແໜງການ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິເຄາະ ແລະ ການ ກະກຽມການປະເມີນພູມິພູມໄພພິບັດ (PDNA), ສິ່ງນີ້ ລວມທັງການ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ທີ່ແຍກຕາມອາຍຸ ແລະ ເພດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນໆ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ພ້ອມທັງ ຜົນ ກະທົບດ້ານບົດບາດຍິງຊາຍ ແລະ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ ຍທຂ, ກະສິກຳ, ສາທາ ລະນະສຸກ, ສຶກ ສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ອື່ນໆ.
8.2 ທົບທວນກົນໄກ ດ້ານສະຖາບັນ ໃນ ການພື້ນຖານ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ພູມິພູມໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນ ລະດັບຊາດ.	8.2.1 ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງນຳພາ ຈະພິຈາລະນາປະສົບການຈາກ ໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນຳຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບກົນໄກດ້ານສະຖາບັນທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ສໍາລັບການ ປະສານງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ ໃນການພື້ນຖານ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ພູມິພູມໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ. (ຕົວຢ່າງ: ເພື່ອພິຈາລະນາວ່າມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ ຫຼື ອົງ	ຮສສ, ຄພສ, ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຍທຂ, ກະສິກຳ, ສາທາ ລະນະສຸກ,

	ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອການຝຶນຝູໄຟຟ້າທີ່ສໍາຄັນ, ຫຼື ວ່າໂຄງສ້າງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນມີຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ການຢືກລະດັບຄວາມສາມາດໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ).	ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
8.3 ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ ທີ່ມີຢູ່ ໃນການຝຶນຝູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່.	ອີງຕາມຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງການທົບທວນ (ເບິ່ງຂໍ້ 8.2 ຂ້າງເທິງ), ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກໄລຍະຍາວນານ ສໍາລັບການວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶນຝູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່.	ຮສສ, ຄພສ, ແຜນ ການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຍທຂ, ກະສິກໍາ, ສາທາ ລະນະສຸກ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ຍຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງ 9: ເພື່ອກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການຕອບໂຕ້ກັບໄພພິບັດປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ການຟື້ນຟູ ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
9.1 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການວາງແຜນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ.	ການປະສານງານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງການ: 1) ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະສານງານໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດບາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຕາມກົດໝາຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 51 ແລະ 58 ແລະ 59; 2) ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ກຜທ ຈະສະໜັບສະໜູນການວາງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂອບ ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້; 3) ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແມ່ນ ຈະມີການທົບທວນ ຫຼື ພັດທະນາແຜນ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ແຜນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ແລະຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ (SOPs) ສຳລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຂະແໜງການຂອງພວກເຂົາ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສະບັບນີ້; ແລະ 4) ບັນດາກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດພາຍໃນກະຊວງຂຶ້ນເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຮັດວຽກຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ	ຮສສ, ຄພສ, ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

	ແລະ ເປັນສູນກາງໃນການປະສານງານ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ມາດຕາ 52	
9.2 ເຫດສຸກເສີນ ດ້ານສຸຂະພາບ - ປະສານງານໃນການ ກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ພະຍາດ ລະ ບາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ດ້ານສຸຂະພາບ ຈາກ ໄຟຟ້າບັດຕ່າງໆ.	ຈະພັດທະນາ ຄູ່ມືຄຳແນະນຳ ແລະ ກົນໄກ ສຳລັບການປະສານງານ ລະຫວ່າງຂະແໜງ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມຕໍ່ໄຟຟ້າບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບ: 1) ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການປິ່ນປົວ ພະລະບາດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດ; 2) ການຕອບໂຕ້ທາງການແພດສຸກເສີນ ຕໍ່ການບາດເຈັບ ກະທັນຫັນ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄຟອັນຕະລາຍຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ໄຟອັນຕະລາຍອື່ນໆ; 3) ຄວາມສາມາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການປະເມີນຄວາມ ຕ້ອງການດ້ານສຸຂະພາບແບບຮີບດ່ວນໃນໄຟຟ້າບັດ (ຕົວຢ່າງ: ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຂອງ WHO); 4) ການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດຕະສາດ- ສັງຄົມ ໃນໄລຍະການຝຶນຝູ ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໄຟຟ້າບັດ, ລວມທັງ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ ຊາຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານໂພຊະນາການ, ການຮັກສາພະຍາດຊຳ ເຮື້ອຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຄວາມຕ້ອງການພິເສດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນ ພິການ, ສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນຂອງແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ ສູງອາຍຸ; 5) ການສ້າງແຜນທີ່ GPS ຂອງສະຖານທີ່ຕັ້ງສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກດ້ານສຸຂະພາບ, ການສຳຜັດກັບໄຟອັນຕະລາຍຈາກທຳມະ ຊາດ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການຂົນສົ່ງ ສຳລັບການຕອບສະໜ ອງດ້ານການແພດໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດ; 6) ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ, ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງ ສາທາລະນະ ສຸກສາມາດເຂົ້າເຖິງໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບໃນຂະນະທີ່ ຮັກສາຄວາມລັບຂອງຄົນເຈັບໃນຂັ້ນຕອນການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ; ແລະ	ກະຊວງສາທາ ລະນະສຸກ, ຮສສ

	7) ການສຶກສາຂອງລັດກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ການປ້ອງກັນພະຍາດ ແລະ ການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບຕົນເອງທ່າມກາງໄພພິບັດ.	
9.3 ການບໍລິຫານເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ການເກີດອຸບັດເຫດ - ປະສານງານໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.	ຈະພັດທະນາ ຄຸ້ມຄອງແຜນນໍ້າ, ກົນໄກ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ສໍາລັບໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ປະເດັນຄວາມປອດໄພອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການດໍາເນີນງານຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ໂດຍການນໍາໃຊ້ລະບຽບການທີ່ເປັນທໍາແຮງ, ຂໍ້ກຳນົດໃນສັນຍາ ແລະ ມາດຕະຖານການດໍາເນີນງານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ພັດທະນາ ໂຄງການເຂື່ອນ, ບໍລິສັດກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜູ້ດໍາເນີນງານ ຈະ: 1) ດໍາເນີນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານສະຖານທີ່ ແລະ ຜົນກະທົບຢ່າງພຽງພໍ ລວມທັງການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບຊຸມຊົນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກົດໝາຍ, ດໍາລັດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; 2) ເປີດເຜີຍປະເດັນຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ ທີ່ສາມາດກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ຫຼື ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການດໍາເນີນງານ, ລວມທັງຄວາມສ່ຽງຂອງເຂື່ອນແຕກ, ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ; 3) ຮັກສາລະບົບການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ ໂດຍເຊື່ອຕໍ່ກັບການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບອຸບັດຕິເຫດ, ເຫດການ, ຫຼື ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບອາກາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເຂື່ອນ ແລະ/ ຫຼື ຊຸມຊົນເຂດລຸ່ມເຂື່ອນ, ລວມທັງຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການແຕກຂອງເຂື່ອນ; ແລະ 4) ໃນລະຫວ່າງການດໍາເນີນງານປົກກະຕິ, ສະໜອງການແຈ້ງເຕືອນຢ່າງພຽງພໍແລະທັນເວລາ ໃຫ້ແກ່ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນເຂດລຸ່ມເຂື່ອນ ໃນການປ່ອຍນໍ້າຈາກເຂື່ອນ.	ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຣັສສ.
9.4 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອ່າງ	ຈະທົບທວນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານສໍາ ລັບຂອບນະໂຍບາຍທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່:	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ

ຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ - ການປະສານງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າພັດລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ.	1) ການດຸ່ນດ່ຽງຄວາມຕ້ອງການນໍ້າໃນໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ລວມທັງການຄາດຄະເນຕາມລະດູການໄລຍະຍາວ ເພື່ອຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການໃນການຜະລິດຜະລິດໄຟຟ້າດ້ວຍການສະ ໜອງນໍ້າຊົນລະປະທານ ສໍາລັບການກະສິ ກໍາ, ຄົວເຮືອນ ແລະ ອຸດສະຫະກໍາ ໃນລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ; 2) ການຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ອ່າງເກັບນໍ້າ ເພື່ອການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ທີ່ມີປະສິດຕິຜົນສູງໃນການກະສິ ກໍາ; ແລະ 3) ປະເດັນອື່ນໆທີ່ໄດ້ກໍານົດລະຫວ່າງການທົບທວນຄືນ	ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງຜະລິດງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ຮສສ
9.5 ວິກິດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມມີ ເຫດການມົນລະພິດ, ອຸບັດເຫດດ້ານອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ - ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າພັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.	ຈະດໍາເນີນການທົບທວນ ເພື່ອກໍານົດຂົງເຂດບຸລິມະສິດເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ພັດທະນາ ຄຸ້ມຄອງນໍ້າສໍາລັບການປະສານງານລະຫວ່າງຫຼາຍຂະ ແໜງການ ກ່ຽວກັບເຫດການໄຟຟ້າພັດສະເພາະ ແລະ ເຫດການສຸກເສີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ທັງຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ລວມທັງການພິຈາລະນາ ຄື: 1). ກິດຈະກຳຫຼັກ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າພັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການກຽມພ້ອມລວມມີ: i) ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຢ່າງເປັນລະບົບ; ii) ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນການຕິດຕາມການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປັບຕົວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າພັດ; iii) ມາດຖານ ສໍາລັບການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ອນການອະນຸມັດການພັດທະນາ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພື່ອສະ ຫັບສະຫຼຸນການຫຼຸດຜ່ອຍຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າພັດ ໂດຍ ຄໍານຶງເຖິງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ ກ່ຽວກັບອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ; iv) ການຈັດປະເພດການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ; v) ການຈັດປະເພດເຂດອ່າງຮັບນໍ້າປ່າໄມ້, ອ່າງແມ່ນໍ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ, ລວມທັງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສະຖານີອຸທິກກະສາດ ແລະ ການປ້ອງກັນການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າ; ແລະ vi) ການຕິດຕາມກວດກາແຜ່ນດິນໄຫວລະດັບຊາດ;	ກະຊວງອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງຊັບພະຍາ ກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ຮສສ

	2). ກິດຈະກຳຫຼັກໃນການຕອບໂຕ້ໄຟຟ້າບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ລວມມີ: (i) ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ລະບົບການເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ; (ii) ມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ ສຳລັບການປະສານງານໃນການຕອບໂຕ້ໄຟຟ້າບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ; ແລະ (iii) ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼັງໄຟຟ້າບັດ. ແລະ 3) ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຕ່ປີ 2026-2030.	
9.6 ການຄາດຄະເນ ຫຼື ການເກີດສັດຕູພຶດ ກະສິກຳ, ການລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ ແລະ ພະຍາດສັດ ແລະ ໄຟແຫ້ງແລ້ງ - ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.	ຈະພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນຳ ສຳລັບການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າບັດຂອງຂະແໜງກະສິກຳ, ທີ່ປະກອບມີ: 1) ການແຈ້ງເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບເຫດການ ແລະ ປະກົດການ ດິນຝ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບອາກາດ, ລວມທັງໄຟແຫ້ງແລ້ງ; 2) ການປັບຕົວດ້ານການກະສິກຳ ຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຝ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງໄຟອັນຕະລາຍ ຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຝ້າອາກາດ; 3) ການແຈ້ງເຕືອນໄຟລ່ວງໜ້າ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພຶດຕ່າງໆ, ລວມທັງ: i) ການສົ່ງເສີມການຄວບຄຸມພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍການພັດທະນາສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ໃນການຈັດການພະຍາດພືດ, ສັດຕູພຶດ ແລະ ວັດສະພຸດ; ii) ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານທ້ອງທົດລອງໃນການວິເຄາະຢາປາບສັດຕູພຶດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າ; iii) ກຳນົດລະບົບຄວບຄຸມຄຸນະພາບມາດຕະຖານສຳລັບຢາປາບສັດຕູພຶດ ແລະ ສານເຄມີປ້ອງກັນພືດອື່ນໆ; ແລະ iv) ການສົ່ງເສີມການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ແລະ ການຍື່ນຍືນຈາກພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ; 4) ການປັບປຸງສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພາບສັດ ໂດຍ: i) ການສຳຫຼວດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດເປັນປະຈຳ ເພື່ອກຳນົດການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຕ່າງໆ; ii) ການສ້າງແຜນສຸກເສີນ ແລະ ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ສຳລັບໄຟອັນຕະລາຍດ້ານສຸຂະພາບສັດ; iii) ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດ; iv) ຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດໃນການສັກຢາ	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮສສ

	ວັກຊີນກັນພະຍາດສັດ ແລະ ການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຢາ ປິ່ນປົວສັດ; v) ການພັດທະນາເຂດການຜະລິດເພື່ອການຄ້າ ທີ່ບໍ່ ປາສະຈາກພະຍາດສັດ; vi) ການກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ຜະລິດອຸປະກອນ ສັດຕະວະແພດ; 5) ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ການກັກກັນ ໂດຍ: i) ການກວດກາສຸຂະພາບສັດ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ ກ່ອນ ທີ່ຈະຍົກຍ້າຍສັດ ໂດຍພະນັກງານສັດຕະວະແພດທ້ອງຖິ່ນ; ii) ພັດທະນາເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງສັດລ້ຽງດ້ວຍລົດບັນທຸກທີ່ເໝາະ ສົມ ທີ່ມີການລະບາຍອາກາດໄດ້ດີ ແລະ ມີພື້ນທີ່ພຽງພໍ; ແລະ iii) ການພັດທະນາ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການກັກກັນຢູ່ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕາມຊາຍແດນ; ແລະ 6) ສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະປີ 2026-2030.	
--	---	--

ຍຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ຢູ່ລະດັບ ຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ		
ຈຸດປະສົງ 10: ເພື່ອເພີ່ມທະວີຂີດຄວາມສາມາດດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນຮູບແບບທີ່ຍືນຍົງ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
10.1 ສ້າງຂອບແຜນງານສຳລັບການສ້າງຄວາມສາມາດຢູ່ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ	10.1.1 ພັດທະນາຂອບວຽກສຳລັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພື້ນທີ່ຈຸດສຸມ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ກຳນົດໃນ ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ, ຈຸດປະສົງອື່ນໆຂອງຍຸດທະສາດ, ແລະ ອົງປະກອບອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນໄລຍະການປຶກສາຫາລືເພື່ອການພັດທະນາຂອບດັ່ງກ່າວ, ລວມທັງ: 1) ສະໜັບສະໜູນຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ອາຊີວະ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສຶກສາສອນກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ / ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ; 2) ເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ / ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ເຂົ້າໃນການສຶກສາຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ; ແລະ 3) ຈັດຕັ້ງການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສະເພາະ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດ ຈາກລະດັບສູນກາງເຖິງຂັ້ນບ້ານ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ (ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ), ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.	ຮສສ, ຄພສ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການແລະກິລາ
	10.1.2 ກຳນົດງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນແລະ ກຳນົດບຸລິມະສິດ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການ	

	ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າໃນ 1 ໃນປີ 2021-2025, ແລະ ໄລຍະທີ 2 ໃນປີ 2026-2030.	
10.2 ສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການສຶກສາ ຊັ້ນສູງ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ	ພາຍໃຕ້ຂອບວຽກສໍາລັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ, ບັນດາອົງການນໍາພາຈະສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຂະຫຍາຍແຜນງານການສຶກສາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າໃນ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ ລະບົບອາຊີວະ, ແລະ ມີການກໍານົດຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນທ່າແຮງ ແລະ ແຫຼ່ງງົບປະມານສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ລວມທັງ 1) ຮ່ວມກັບມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີສາຂາການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ, ລວມທັງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານວິຊາການ ແລະ ອົງປະກອບຕ່າງໆ ໃນການວິເຄາະບົດບາດຍິ່ງ - ຊາຍ, ການກໍານົດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ; 2) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກົມອາຊີວະສຶກສາເພື່ອສະໜັບສະໜູນການລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ, ລວມທັງສ່ວນປະກອບໃນການວິເຄາະບົດບາດຍິ່ງ - ຊາຍ, ການກໍານົດ ແລະ ຕອບສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ; 3) ສະໜັບສະໜູນການຮຽນພາສາອັງກິດຂອງຄູອາຈານສອນວິຊາຊີບ ໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ນັກສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາທີ່ສາມາດໄປຮຽນຕໍ່ ໃນລະດັບເໜືອມະຫາ ຢູ່ສະຖາບັນຊັ້ນນໍາຕ່າງໆຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃນສາຂາການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ; 4) ຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຍິງ - ຊາຍ ທີ່ມີໂອກາດໃນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສຶກສາໃນສາຂາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ, ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຈາກເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາເພື່ອສ້າງຄວາມຕ້ານທານ;	ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ຮສສ

	5) ສ້າງແຜນການໄລຍະທີ 2 ເພື່ອຂະຫຍາຍການສຶດສອນຫຼັກສູດການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະປີ 2026-2030); ແລະ 6) ສ້າງແຜນການ ແລະ ກຳນົດຊັບພະຍາກອນສໍາລັບການລວມເອົາຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ (ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີ 2026-2030).	
10.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່ເໜືອ	ພາຍໃນຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຂະແໜງການນໍາພາ ຈະກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງຫຼັກສູດ, ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອ: 1) ສ້າງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມລັດຖະກອນກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສໍາລັບພະນັກງານຈາກລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; 2) ເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນພື້ນຖານໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ສໍາລັບທຸກຂະແໜງການ; 3) ພັດທະນາການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເປັນຄູຝຶກໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ເອກະສານວິຊາການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ເປັນພາສາລາວ, ສໍາ ລັບການນໍາໃຊ້ພາຍໃນລັດຖະກອນ ໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ຕັ້ງແຕ່ສູນກາງຈົນຮອດທ້ອງຖິ່ນ; ແລະ 4) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄລຍະທີ 1 ຂອງໂຄງການຝຶກອົບຮົມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຢູ່ບັນດາແຂວງ ແລະ / ຫຼື ເມືອງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.	ຮສສ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການແລະກິລາ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ
10.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ	ພາຍໃນຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ. ສິ່ງນີ້ຈະແນໃສ່ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເປັນຄູຝຶກ ທີ່ຖືກພັດທະນາພາຍໃນລັດຖະກອນ ພາຍໃຕ້ ຈຸດປະສົມທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດນີ້ (ເບິ່ງຂໍ້ 10.3 ຂ້າງເທິງ).	ຮສສ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການແລະກິລາ

10.5 ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່າເໝາະສົມ	ພາຍໃຕ້ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ກະຊວງ ຮສສ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການຮ່ວມມືສາກົນໃນລະດັບຊຸມຊົນ ເພື່ອ: 1) ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ແລະ ມາດຕະຖານ ແລະ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຜູ້ນຳຊຸມຊົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ຝຶກລະບົບເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການເພີ່ມທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນພາລະບົດບາດການຕັດສິນໃຈ, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສ້າງຄວາມຕ້ານທານໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ສຸດ; ແລະ 2) ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການໄລຍະທີ 1 ໃນການຝຶກອົບຮົມຜູ້ ນຳຊຸມຊົນ (ແມ່ຍິງ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ) ໃນຊຸມຊົນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ຮສສ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະກຳມະການຂັ້ນບ້ານ, ອົງການກາແດງລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານລະດັບຊຸມຊົນອື່ນໆ
---	---	--

ຍຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ

ຈຸດປະສົງ 11: ເພື່ອຜັດທະນາກົນໄກໃໝ່ ສໍາລັບ ການຮວມເອົາບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວິທີການແບບລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນທີ່ວສັງຄົມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້, ລວມທັງ ພາກເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ ຕໍ່ໄຟຟ້າ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
11.1 ສ້າງກຸ່ມທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄຟຟ້າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຜູ້ນຳພາ.	11.1.1 ດຳເນີນການທາບທາມຄຳຄິດເຫັນຈາກພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສ້າງຂໍ້ກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ກຸ່ມທີ່ປຶກສາດ້ານການສ້າງຄວາມທົນທານໃນຂະແໜງຂອງເອກະຊົນ ທີ່ມີສະມາຊິກປະມານ 10 ຄົນ. ຈຸດປະສົງໂດຍລວມຂອງກຸ່ມນີ້ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກຸ່ມໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ ກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນການສ້າງຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ໃນຂະແໜງເອກະຊົນ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: 1) ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສືບຕໍ່ທຸລະກິດທີ່ປະເຊີນໄພອັນຕະລາຍຈາກໄຟຟ້າ, ໂດຍສະເພາະສໍາລັບວິສາຫະກິດຈຸລະພາກ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ; 2) ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ປ້ອງກັນການສ້າງຄວາມສ່ຽງ ໃໝ່ຈາກການກໍ່ສ້າງທຸລະກິດ ຫຼື ການກິດຈະກຳອື່ນໆ; ແລະ 3) ຈັດຕັ້ງການສະໜັບສະໜູນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນຈາກພາກເອກະຊົນເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄຟຟ້າ ດ້ານ	ຮສສ, ຄພສ, ກຊອດສະຫະກຳແລະການຄ້າ, ສະພາອຸດສະຫະກຳແລະການຄ້າ.

	ຄວາມຊ່ຽວຊານ, ຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ງົບປະມານ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ມາດຕາ 46.	
	11.1.2 ກຸ່ມໃຫ້ຄໍາປຶກສາກ່ຽວກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ພາກເອກະຊົນ ຈະທົບທວນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ກ່ຽວກັບການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດແກ່ທຸລະກິດຈຸລະພາກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ຈາກໂຄງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນ ປະຈຸບັນ ແລະ ກ່ອນໜ້ານີ້ ເພື່ອ: 1) ປັບໃຊ້ ແລະ ແປເອກະສານການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ໃນພາກພື້ນ ອາຊຽນ ແລະ ຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງພາກເອກະຊົນ ພັດທະນາ ຂອບສຳລັບການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ ທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ກ່ຽວກັບການຈັດການເພື່ອສືບຕໍ່ທຸລະກິດ ລວມທັງຄວາມ ຕ້ານທານຕໍ່ສະພາບດິນຝ້າອາກາດ ແລະ ໄຟຟ້າ; ແລະ 2) ໂດຍການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພາກເອກະຊົນ ສະໜອງການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທີ່ລວມເອົາບົດບາດຍິ່ງ - ຊາຍ ສຳລັບທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ທຸລະກິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ທີ່ເກີດຈາກໄຟຟ້າ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຝ້າອາກາດ, ລວມທັງ ໂອກາດເປົ້າໝາຍ ສຳລັບທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຊົນນະບົດ, ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງທີ່ນຳພາໂດຍເພດຍິງ.	ຮສສ, ກຊ ອຸດສະຫະກຳແລະ ການຄ້າ, ສະພາ ອຸດສະຫະກຳແລະ ການຄ້າ.
11.2 ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ກ່ຽວກັບຄວາມ ເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ມີ ຄວາມຄວາມສ່ຽງ/ ບອບບາງ.	ບັນດາອົງການທີ່ເປັນຜູ້ນຳພາ ຈະດຳເນີນການທາບທາມຄຳຄິດ ເຫັນ ເພື່ອສ້າງຂໍ້ກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກກຸ່ມ ໃຫ້ຄໍາປຶກສາປະຈຳການ 10 ທ່ານ ກ່ຽວກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ ແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ. ສິ່ງນີ້ ຈະປະກອບ ດ້ວຍ ລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ທີ່ເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມທົນທານ ຕໍ່ໄຟຟ້າແກ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ຊຶ່ງລວມມີທັງ ຄົນພິການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ ອາຍຸສູງ ແລະ ຊຸມຊົນໃນຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ຈຸດປະສົງລວມຂອງກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄໍາປຶກສາຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ຊຸມຊົນ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານ ເພື່ອສ້າງ ຄວາມຊຳນານງານແຫ່ງຊາດ ໃນການເພີ່ມຄວາມທົນທານຕໍ່ ໄຟຟ້າ ແລະ ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແກ່ ກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີ ການສັງຄົມ ກ່ຽວກັບ:	ຮສສ, ສູນກາງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ລາວ, ຄະນະ ກຳມາທິການເພື່ອ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຄະນະ ກຳມະການປົກ ປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ, ຄະນະກຳມະການ ເພື່ອຄົ້ນພິການ

	1) ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ໄຟຟ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ; 2) ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ ສໍາລັບການລວມເອົາ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ໃນບົດບາດການຕັດສິນໃຈ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ; ແລະ 3) ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ທີ່ພົບເຫັນໃນເວລາເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ.	
--	--	--

ຍຸດທະສາດທີ 7. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ

ຈຸດປະສົງ 12: ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ພຽງພໍ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມດ້ານງົບປະມານ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຈາກຂັ້ນສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ, ການສະໜອງດ້ານການເງິນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການປະກັນໄພ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄຟຟ້າ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
12.1 ການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ແລະ ທຳແຮງດ້ານແຫຼ່ງທຶນຂອງສາກົນ.	12.1.1 ຈະທົບທວນຄືນການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030, ແລະ ໃຫ້ມີງົບປະມານທີ່ກຽມພ້ອມ ສໍາລັບການຕອບໂຕ້ຢ່າງອີບດ່ວນຈາກສູນກາງເຖິງ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ອີງຕາມດໍາລັດສະບັບທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ກ່ຽວກັບກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ທີ່ກຳນົດໂດຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ (ເບິ່ງຈຸດປະສົງ 1). ການທົບທວນດັ່ງກ່າວອາດຈະພິຈາລະນາການປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າຂອງລັດໃນລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງໂດຍອີງໃສ່ເປົ້າໝາຍຂອງການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານປະຈຳປີສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ໃນແຕ່ລະລະດັບ. 12.1.2 ກຳນົດຊັບພະຍາກອນໃນການຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ, ແຜນດຳເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ, ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟຟ້າຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຮອດປີ 2030.	ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກຊ ການເງິນ

12.2 ການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງ ດ້ານການເງິນສໍາລັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕໍ່ ຊັບສິນຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ວິ ສາຫະກິດ.	12.2.1 ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງນໍາພາ ຈະທົບທວນ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບກົນໄກປັດຈຸບັນ ແລະ ທາງເລືອກສໍາລັບການປັບປຸງການ ປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະໃນການແກ້ໄຂໄພພິບັດ ທີ່ມີຕໍ່ ລາຍ ຮັບຂອງລັດ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ບຸກຄົນ, ລວມທັງການຜະລິດ ກະສິກໍາ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຝຶນຝູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃ ໝ່. ການທົບທວນ ອາຈະພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ: 1) ຜົນຂອງການທົດລອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະກັນໄພຂອງລັດ ໃນ ສປປ ລາວ ຂອງການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ຄວາມ ສ່ຽງ ໄພພິບັດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (SEADRIF); 2) ທາງເລືອກອື່ນໆ ສໍາລັບການປະກັນໄພຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ກ່ຽວກັບ ຝື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງລັດ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ, ຊົນລະປະທານ, ອາຄານ ແລະອື່ນໆ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຈາກດິນຝ້າ ອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ; ແລະ 3) ວິທີການເພື່ອພັດທະນາ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງການ ປະກັນໄພ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທາງການເງິນ ເພື່ອການຝຶນຝູທີ່ມີ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ, ຊຶ່ງລວມເອົາຊາວກະສິກອນ, ທຸລະກິດຄົວເຮືອນ ແລະ ທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ອື່ນໆ.	ກຊ ຮສສ, ຄພສ, ກຊ ການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
	12.2.2 ອົງການນໍາພາ ຈະສ້າງແຜນການ ແລະ ລະດົມ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜອງທຶນສໍາລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເຊິ່ງ ປະກອບມີການປະກັນໄພ, ການສະໜອງທຶນໂດຍອີງໃສ່ການຄາດ ຄະເນ, ທຶນໃນການຝຶນຝູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່, ແລະ ເຄື່ອງມືດ້ານ ການເງິນທີ່ມີນະວັດຕະກຳອື່ນໆ, ສໍາລັບຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ແລະ ວິສາຫະກິດ, ລວມທັງການນໍາໃຊ້ ແລະ ການປັບ ຕົວເຂົ້າກັບສະຖາບັນ ແລະ ແຜນງານການເງິນທີ່ມີຢູ່.	
12.3 ສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກອງ ທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນໍາໃຊ້	12.3.1 ສ້າງບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອງທຶນ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ມາດຕາ 45-47). 12.3.2 ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຊຸກຍູ້ ໃນການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່	ກຊ ຮສສ. ຄພສ

ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມ ໄຟຟ້າ	ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນຄຸ້ມ ຄອງໄຟຟ້າ.	
---------------------------	---	--

- ¹ Sustainable Environment and Ecological Development Society Report, 2020
- ² UNFCCC COP 21, “Paris Agreement,” in *Report of the Conference of the Parties on Its Twenty-First Session, Held in Paris from 30 November to 13 December 2015. Addendum Part Two.*, Decision 1/CP.21, FCCC/CP/2015/10/Add.1 (Paris, France: United Nations, n.d.), 21–36, <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/10a01.pdf>.
- ³ United Nations, *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. Resolution Adopted by the General Assembly on 25 September 2015 (A/RES/70/1)*, A/RES/70/1, 2015, https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.
- ⁴ United Nations, *New Urban Agenda (A/RES/71/256)* (New York, NY, USA: United Nations, 2017), <http://habitat3.org/wp-content/uploads/NUA-English.pdf>.
- ⁵ United Nations, “Addis Ababa Action Agenda of the Third International Conference on Financing for Development (Addis Ababa Action Agenda),” Third International Conference on Financing for Development (New York, NY, USA: United Nations, 2015), https://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf.
- ⁶ United Nations, “Agenda for Humanity, Annex to the Report of the Secretary-General for the World Humanitarian Summit (A/70/709, 2 February 2016)” (New York, NY, USA, 2016), <https://www.agendaforhumanity.org/sites/default/files/AgendaforHumanity.pdf>.
- ⁷ ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER) Work Programme 2021-2025, p.14
- ⁸ MPI, 19 November 2018, Pre-Final Draft Mid-Term Review of the Eighth National Socio-Economic Development Plan, 2016—2020
- ⁹ The Government of the Lao PDR, 2018, Post-Disaster Needs Assessment 2018 Floods, Lao PDR
- ¹⁰ National Round Table Process, <https://rtm.org.la/>
- ¹¹ Sysaneth. S, 2019, Community Participation In Flood Risk Management Along The Mekong River In Lao PDR-A Case Study in Champasak Province
- ¹² Christel Rose et al., “Words into Action Guideline: Developing National Disaster Risk Reduction Strategies,” Words into Action Guidelines (Geneva, Switzerland: United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR)), accessed July 16, 2019, http://www.unisdr.org/files/65095_wianationaldrrstrategies10052019.pdf.